ברזל ונחשת מגעל ך ובמיך
דבאר אין כמאל ישרון רגב
שמים בעיר ובגאותו
שחקים מענה אלהי קדם
ומתחת זרעת עולם ויגרש
מפניך אויב ויאמר השמד
וישכן ישראל בטח בדד עין
יעקב אל ארץ דגן ותירוש
אף שמיו ישפיו טל אשריך
ישראל מי כמוך עם נושע
במגן עזרך ואשר
חרב גאותך ויכחשו אויביך
לך ואתה על במותמו תדרך
ועל משה מברכת
ויעל משה מערבות
מואב אל הר נבו ראש
הפסגה אשר על פני יריחו
ויראהו יהוה את כל הארץ
את הגלעד עד דן ואת כל
נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה
ואת כל ארץ יהודה עד
הים האחרון ואת הנגב
ואת הככר בקעת יריחו עיר
התמרים עד צוער ויאמר
יהוה אליו זאת הארץ
אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך
אתננה הראיתיך בעיניך
ושמה לא תעבר וימת שם

משה עבד יהוה בארץ
מואב על פי יהוה ויקבר
אתו בגי בארץ מואב מול
בית פעור ולא ידע איש
את קברתו עד היום הזה
ומשה בן מאה ועשרים שנה
במותו לא כהתה עינו ולא
נס לחה ובכו בני ישראל
את משה בערבות מואב
שלשים יום ויתמו ימי בכי
אבל משה ויהושע בן נון
מלא רוח חכמה כי סמך
משה את ידיו עליו וישמעו
אליו בני ישראל ויעשו
כאשר צוה יהוה את משה
ולא קם נביא עוד בישראל
כמשה אשר ידעו יהוה פנים
אל פנים לכל האתות
והמופתים אשר שלחו יהוה
לעשות בארץ מצרים
לפרעה ולכל עבדיו ולכל

ארצו ולכל היד החזקה
ולכל המורא הגדול אשר
עשה משה לעיני כל
ישראל

כבוד הקדוש
שרפר
הושע מאות תרלוד
וחמשה

כל הפלא קיבל שלמה המלך
ולפנים ושמעה מאות ואלפים
וחמשה

אחרי מות משה עבד
יהוה ויאמר יהוה אל יהושע
בן נון משרת משה לאמר
משה עבדי מת ועתה קום
עבר את הירדן הזה אתה
וכל העם הזה אל הארץ
אשר אני נתן להם לבני
ישראל כל אשר תדרך כף רגלכם
בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל
משה מדבר והלבנון
עד הנהר הגדול נהר
פרת כל ארץ החתים ועד
הים הגדול מבוא השמש
יהיה גבלכם לא יתיצב
איש בפניך כל ימי חייך
כאשר הייתי עם משה אהיה
עמך לא אניחך ולא אעזבך
חזק ואמץ כי אתה תנחיל
את העם הזה את הארץ אשר
נשבעתי לאבותם לתת להם
רק חזק ואמץ מאד לשמר
לעשות ככל התורה אשר
צוה אתך משה עבדי אל תסור
ימין ושמאל למען
תשכיל בכל אשר תלך
רק חזק ואמץ אל תערץ
ואל תחת כי עמך יהוה
בכל אשר תלך
ויצו יהושע את שטרי העם לאמר
עברו בקרב המחנה וצוו את
העם לאמר הכינו לכם צידה
כי בעוד שלשת הימים אתם
עברים את הירדן הזה לבוא
לרשת את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן לכם לרשתה

ולראובני ולגדי ולחצי
שבט המנשה אמר יהושע
זכור את הדבר אשר צוה
אתכם משה עבד יהוה לאמר
יהוה אלהיכם מניח לכם
ונתן לכם את הארץ הזאת
נשיכם טפכם ומקנכם
ישבו בארץ אשר
נתן לכם משה בעבר הירדן
תעברו חמשים
בלגבורי החיל ועזרתם
אתם אחיכם
לאחיכם
אם לא תעבר
אל תדבר עמו דבר
הארץ ויבא יהושע
הירדן הוא ועם
עברו ויהי אחרי
אשר עברו
אל הר עיבל
ויבן שם מזבח
ויכתב שם
אבנים
ויעל
ויקרא
ויבא
ויהי
ויאמר
ויבא
ויהי
ויאמר
ויבא
ויהי
ויאמר

מעל ועל הארץ מתחת׃
ועתה השבעו נא לי ביהוה
כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם
גם אתם עם בית אבי חסד
ונתתם לי אות אמת׃ והחיתם
את אבי ואת אמי ואת אחי
ואת אחותי ואת כל אשר
להם והצלתם את נפשתינו
ממות׃ ויאמרו להם האנשים
נפשנו תחתיכם למות אם
לא תגידו את דברינו זה והיה
בתת יהוה לנו את הארץ
ועשינו עמך חסד ואמת׃
ותורדם בחבל בעד החלון
כי חומת הבית בחומה והיא יושבת׃ ותאמר להם
ההרה לכו פן יפגעו בכם
הרדפים ונחבאתם שמה
שלשת ימים עד שוב
הרדפים ואחר תלכו לדרככם׃
ויאמרו אליה האנשים נקיים
אנחנו משבעתך הזה אשר
השבעתנו׃ הנה אנחנו באים
בארץ את תקות חוט השני
הזה תקשרי בחלון אשר
הורדתנו בו ואת אביך ואת
אמך ואת אחיך ואת כל בית
אביך תאסף אליך הביתה׃
והיה כל אשר יצא מדלת
ביתך החוצה דמו בראשו
ואנחנו נקיים מכל אשר היה
אתך בבית דמו בראשנו
אם יד תהיה בו׃ ואם תגורי
דברנו זה והיינו נקיים מ
אשר השבעתנו׃ ותאמ
כדבריכם כן הוא ותשלח
ותלכן והקשר את חוט ה
בחלון׃ וילכו ויבאו ההרה וי
שם שלשת ימים עד שבו
הרדפים ובקשו הרדפים
בדרך ולא מצאו׃ וישבו
האנשים וירדו מההר ויע
ויבאו אל יהושע בן נון
לו את כל המצאות א
ויאמרו אל יהושע מרגלים
בידנו את כל הארץ וגם
כל יושבי הארץ׃
וישכם יהושע בבקר ויס
ויאמרו אליו האנשים נקיים
אנחנו משבעתך הזה אשר
השבעתנו׃ הנה אנחנו באים
בארץ את תקות חוט השני
הזה תקשרי בחלון אשר
הורדתנו בו ואת אביך ואת
אמך ואת אחיך ואת כל בית
אביך תאסף אליך הביתה׃

והאמר כן באו אלי האנשים
לא ידעתי מאין המה׃ ויהי
השער לסגור בחשך וה
והאנשים יצאו לא ידעתי
אנה הלכו האנשים׃ רדפו
מהר אחריהם כי תשיגום
והיא העלתם הגגה ותכסמם
בפשתי העץ הערכות לה
על הגג׃ והאנשים רדפו
אחריהם הדרך הירדן על
המעברות׃ והשער סגרו
אחרי באשר יצאו הרדפים
אחריהם׃ והמה טרם ישכבו
והיא עלתה עליהם על הגג׃
ותאמר אל האנשים ידעתי
כי נתן יהוה לכם את
הארץ וכי נפלה אימתכם
עלינו וכי נמגו כל ישבי
הארץ מפניכם׃ כי שמענו
את אשר הוביש יהוה את
מי ים סוף מפניכם בצאתכם
ממצרים ואשר עשיתם
לשני מלכי האמרי אשר
בעבר הירדן לסיחן ולשג
אשר החרמתם אותם׃ ונשמע
וימס לבבנו ולא קמה עוד
רוח באיש מפניכם כי יהוה
אלהיכם הוא אלהים בשמים

ובארץ׃ ועתה השבעו נא לי
ביהוה כי עשיתי עמכם חסד
ונתתם לי אות אמת׃ והחיתם
את אבי ואת אמי ואת אחי
ואת אחותי ואת כל אשר
להם והצלתם את נפשתינו
ממות׃ ויאמרו להם האנשים
נפשנו תחתיכם למות אם
לא תגידו את דברינו זה והיה
בתת יהוה לנו את הארץ
ועשינו עמך חסד ואמת׃
ותורדם בחבל בעד החלון
כי חומת הבית בחומה והיא
יושבת׃ ותאמר להם
ההרה לכו פן יפגעו בכם
הרדפים ונחבאתם שמה
שלשת ימים עד שוב
הרדפים ואחר תלכו לדרככם׃
ויאמרו אליה האנשים נקיים
אנחנו משבעתך הזה אשר
השבעתנו׃ הנה אנחנו באים
בארץ את תקות חוט השני
הזה תקשרי בחלון אשר
הורדתנו בו ואת אביך ואת
אמך ואת אחיך ואת כל בית
אביך תאסף אליך הביתה׃
והיה כל אשר יצא מדלת
ביתך החוצה דמו בראשו
ואנחנו נקיים מכל אשר היה
אתך בבית דמו בראשנו
אם יד תהיה בו׃ ואם תגורי
דברנו זה והיינו נקיים מ
אשר השבעתנו׃ ותאמ
כדבריכם כן הוא ותשלח
ותלכן והקשר את חוט ה
בחלון׃ וילכו ויבאו ההרה וי
שם שלשת ימים עד שבו
הרדפים ובקשו הרדפים
בדרך ולא מצאו׃ וישבו
האנשים וירדו מההר ויע
ויבאו אל יהושע בן נון
לו את כל המצאות א
ויאמרו אל יהושע מרגלים
בידנו את כל הארץ וגם
כל יושבי הארץ׃
וישכם יהושע בבקר ויס
ויאמרו אליו האנשים נקיים
אנחנו משבעתך הזה אשר
השבעתנו׃ הנה אנחנו באים
בארץ את תקות חוט השני
הזה תקשרי בחלון אשר
הורדתנו בו ואת אביך ואת
אמך ואת אחיך ואת כל בית
אביך תאסף אליך הביתה׃

ותנו ואתם תסעו ממקומכם
ותלכתם אחרי אך רחוק
תהיה ביניכם ובינו באלפים
אמה במדה אל תקרבו׃
ארון למען אשר תדעו את
הדרך אשר תלכו בה כי
לא עברתם בדרך מתמול
שלשום׃ ויאמר יהושע
אל העם התקדשו כי מחר
יעשה יהוה בקרבכם נפ
פלאות׃ ויאמר יהושע אל
הכהנים לאמר שאו את
ארון הברית ועברו לפני
העם׃ וישאו את ארון
הברית וילכו לפני העם׃
ויאמר יהוה אל יהושע
היום הזה אחל גדלך בעיני
כל ישראל אשר ידעון כי
כאשר היתי עם משה
אהיה עמך׃ ואתה תצוה את
הכהנים נשאי ארון הברית
לאמר כבאכם עד קצה
מים הירדן תעמדו׃
ויאמר יהושע אל בני
ישראל גשו הנה ושמעו
דברי יהוה אלהיכם
ויאמר יהושע בזאת תדעו
אל חי בקרבכם והורש

יורישו מפניכם את הכנעני
ואת החתי ואת החוי ואת
הפרזי ואת הגרגשי והאמרי
והיבוסי׃ הנה הארון הברית
אדון כל הארץ עבר לפניכם
בירדן׃ ועתה קחו לכם שני
עשר אנשים משבטי ישראל
איש אחד איש אחד לשבט׃
והיה כנוח כפות רגלי הכהנים
נשאי ארון יהוה אדון כל
הארץ במי הירדן מי הירדן
יכרתון המים הירדים מל
מלמעלה ועמדו נד אחד׃
והיו בנסע העם מאהליהם
לעבר את הירדן והכהנים
נשאי הארון הברית לפני
העם׃ וכבוא נשאי הארון
עד הירדן ורגלי הכהנים
נשאי הארון נטבלו בקצה
המים והירדן מלא על כל
גדותיו כל ימי קצור׃ ויעמדו
המים הירדים מלמעלה
קמו נד אחד הרחק מאד
באדם העיר אשר מצד
צרתן והירדים אל ים הערבה
ים המלח תמו נכרתו ויעב
עברו נגד יריחו׃ ויעמדו
הכהנים נשאי הארון ברית

יהוה בחרבה בתוך הירדן
הכן וכל ישראל עברים
בחרבה עד אשר תמו כל
הגוי לעבר את הירדן׃ והי
כאשר תמו כל הגוי לעבור
את הירדן׃ ויאמר
יהוה אל יהושע לאמר׃
קחו לכם מן העם שנים
עשר אנשים איש אחד
איש אחד משבט׃ וענו
אותם לאמר שאו לכם מזה
מתוך הירדן ממעמד רגלי
הכהנים הכן שתים עשרה
אבנים והעברתם אותן
עמכם והנחתם אותם
במלון אשר תלינו בו הלילה׃
ויקרא יהושע אל
שנים עשר אנשים אשר
הכין מבני ישראל איש אחד
איש אחד משבט׃ ויאמר
להם יהושע עברו לפני ארון
יהוה אלהיכם אל תוך הירדן
והרימו לכם איש אבן אחת
על שכמו למספר שבטי
בני ישראל למען תהיה זאת
אות בקרבכם כי ישאלו
בניכם מחר לאמר מה האבנים
האלה לכם׃ ואמרתם להם

אשר נכרתו מימי הירדן
מפני ארון ברית יהוה בעברו
בירדן נכרתו מי הירדן
והיו האבנים האלה לזכרון
לבני ישראל עד עולם ויעשו
כן בני ישראל כאשר צוה
יהושע וישאו שתים עשרה
אבנים מתוך הירדן כאשר
דבר יהוה אל יהושע למספר
שבטי בני ישראל ויעברום
עמם אל המלון וינחום שם
ושתים עשרה אבנים הקים
יהושע בתוך הירדן תחת
מעגל רגלי הכהנים נשאי
הארון הברית והיו שם עד
היום הזה והכהנים נשאי
הארון עמדים בתוך הירדן
עד תם כל הדבר אשר צוה
יהוה את יהושע לדבר אל
העם ככל אשר צוה משה
את יהושע וימהרו העם
ויעברו ויהי כאשר תם כל
העם לעבר ועבר ארון
יהוה והכהנים לפני העם
ועברו בני ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה רמשים לפני
בני ישראל כאשר דבר אליהם
משה כארבעים אלף חלוצי
הצבא עברו לפני יהוה
למלחמה אל ערבות יריחו
ביום ההוא גדל יהוה
את יהושע בעיני כל ישראל
ויראו אתו כאשר יראו את
משה כל ימי חייו
ויאמר יהוה אל יהושע לאמר
צוה את הכהנים נשאי ארון
העדות ויעלו מן הירדן
ויצו יהושע את הכהנים
לאמר עלו מן הירדן ויהי
כעלות הכהנים נשאי ארון
ברית יהוה מתוך הירדן
ותכנה כפות רגלי הכהנים
עברתו ויבא המים
אל מקומו וילכו כתמול שלשום
ויעלו העם מן הירדן
בעת ההוא אמר
יהוה אל יהושע עשה
לך חרבות צרים
ושוב מול אותם
שנית ויעשו יהושע
כאשר צוה יהוה
ויעבר את בני ישראל
אל מקומם ויהי
אשר עלו מן הירדן
ויעלו עשרת אלפים איש
ויעבר את הירדן
ביום ההוא
ויגדל יהוה את יהושע
בעיני כל ישראל
ויראו אותו כאשר יראו את
משה כל ימי חייו
ויהי כשמע כל המלכים
אשר בעבר הירדן ימה
לאמר כי הוביש יהוה
מלכי האמרי אשר בעבר
ומלכי הכנעני אשר על
הים את מי הירדן
מפני בני ישראל
עד עברנו לא נמס לבבם
ולא היה עוד רוח בם
מפני בני ישראל
בעת ההוא אמר
יהוה אל יהושע עשה
לך חרבות צרים
ושוב מול אותם
שנית ויעשו יהושע
כאשר צוה יהוה
ויעבר את בני ישראל
אל מקומם ויהי
אשר עלו מן הירדן
ויעלו עשרת אלפים איש
ויעבר את הירדן
ביום ההוא
ויגדל יהוה את יהושע
בעיני כל ישראל
ויראו אותו כאשר יראו את
משה כל ימי חייו
ויהי כשמע כל המלכים
אשר בעבר הירדן ימה
לאמר כי הוביש יהוה
מלכי האמרי אשר בעבר
ומלכי הכנעני אשר על
הים את מי הירדן
מפני בני ישראל
עד עברנו לא נמס לבבם
ולא היה עוד רוח בם
מפני בני ישראל

בדרך בצאתם ממצרים לא
מלו כי ארבעים שנה הלכו
בני ישראל במדבר עד תם
כל הגוי אנשי המלחמה
היצאים ממצרים אשר לא
שמעו בקול יהוה אשר
נשבע יהוה להם לבלתי
הראותם את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבותם לתת לנו
ארץ זבת חלב ודבש יואת
בנותם תחתם אתם מל
יהושע כי ערלים היו כי לא
מלו אותם בדרך ויהי כאשר
תמו כל הגוי להמול וישבו
תחתם במחנה עד היותם
ויאמר יהוה אל יהושע היום
הזה גלותי את חרפת מצרים
מעליכם ויקרא שם המקום
ההוא גלגל עד היום הזה
ויחנו בני ישראל בגלגל
ויעשו את הפסח בארבעה
עשר יום לחדש בערבים
בערבות יריחו ואת
מלבא גבולו הנה
ארבע עשרה פלגים
ויקלף את הגוי
מעל הגבעות
ארון ויהי
פעם אחת ובאו הרחה ונלחמו

לגוי ישראל מן ואכלו מ
מת בואת ארץ כנען בשנה
ההיא ויהי בהיות
יהושע בירחו וישא עינו
וירא והנה איש עמד לנגדו
וחרבו שלופה בידו וילך
יהושע אליו ויאמר לו הלנו
אתה אם לצרינו ויאמר לא
כי אני שר צבא יהוה עתה
באתי ויפל יהושע אל פניו
ארצה וישתחו ויאמר לו
מה אדני מדבר אל עבדו
ויאמר שר צבא יהוה אל
יהושע של נעליך מעל
רגליך כי המקום אשר אתה עמד
עליו קדש הוא ויעש יהושע
כן וירחו סגרת ומשגרת
מפני בני ישראל אין יצא
ואין בא
ויאמר יהוה אל יהושע ראה
נתתי בידך את יריחו ואת
מלכה גבורי החיל
וחרמתם את כל
אשר בעיר מנער
ועד זקן עד
הבקר ואת
הצאן ואת
ויאמר יהוה אל יהושע
בעבור אשר לא
מלו אתם
ויהי
ויעבר
ויאמר
ויאמר
ויאמ

אשר נברלו מימי הירדן
מפני ארון ברית יהוה בעברו
בירדן נכרתו מי הירדן
והיו האבנים האלה לזכרון
לבני ישראל עד עולם ויעשו
כן בני ישראל כאשר צוה
יהושע וישאו שתים עשרה
אבנים מתוך הירדן כאשר
דבר יהוה אל יהושע למספר
שבטי בני ישראל ויעברום
עמם אל המלון וינחום שם
ושתים עשרה אבנים הקים
יהושע בתוך הירדן תחת
מעגל רגלי הכהנים נשאי
ארון הברית ויהיו שם עד
היום הזה והכהנים נשאי
הארון עמדים בתוך הירדן
עד תם כל הדבר אשר צוה
יהוה את יהושע לדבר אל
העם ככל אשר צוה משה
את יהושע וימהרו העם
ויעברו וויהי כאשר תם כל
העם לעבור ויעבר ארון
יהוה והכהנים לפני העם:
ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה חמשים לפני
בני ישראל כאשר דבר אליהם
משה כארבעים אלף חלוצי

אשר חובשו ויהוה אלהיהם
למלחמה אל ערבות יריחו:
ביום ההוא גדל יהוה
את יהושע בעיני כל ישראל
ויראו אותו כאשר יראו את
משה כל ימי חייו:
ויאמר יהוה אל יהושע לאמר
עוה את הכהנים נשאי ארון
העדות ויעל מן הירדן:
ויהי כשמע פלמלכי האמ
אשר בעבר הירדן ימה
מלכי הכנעני אשר על
הים את אשר הוביש יהוה את
הירדן מפני בני ישראל
עברנו וימס לבבם ולא
קם עוד רוח מפני בני ישראל:
בעת ההיא אמר
יהוה אל יהושע עשה לך חרבות
צרים ושוב מל את בני ישראל
שנית ויעש לו יהושע
צרים וימל את בני ישראל
אל גבעת הערלות:
ואשר מל יהושע
הנה הם עמדים תחתיו
בגלגל ויאמר אל בני ישראל
לאמר אשר ישאלו בניכם
מחר את אבותם לאמר מה
האבנים האלה יודעתם את
בניכם לאמר בחרב יבש עברו
ישראל את הירדן הזה
כי הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד
עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש
אותו מפנינו עד עברנו למען
כל עמי הארץ את יד יהוה כי
חזקה היא למען ירא את יהוה אלהיכם כל הימים

בדרך בצאתם ממצרים לא
מלו כי ארבעים שנה הלכו
בני ישראל במדבר עד תם
כל הגוי אנשי המלחמה הי
יצאים ממצרים אשר לא
שמעו בקול יהוה אשר
נשבע יהוה להם לבלתי
ראות את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבותם לתת לנו
ארץ זבת חלב ודבש ואת
בניהם הקים תחתם את מלם
כי ערלים היו כי לא
מלו אותם בדרך: ויהי כאשר
תמו כל הגוי לחמות וישבו
תם במחנה עד הרמתם:
ויאמר יהוה אל יהושע היום
גלתי את חרפת מצרים
מעליכם ויקרא שם המקום ההוא
גלגל עד היום הזה:
ויחנו בני ישראל בגלגל
ויעשו את הפסח בארבעה
עשר יום לחדש בערב
בערבות יריחו: ויאכלו מ
מעבר הארץ ביום ההוא
מצות וקלי עבור הארץ
ומן המחרת אכלו מן
התבואה ומן המחרת
חדל המן מאכלם ולא היה
עוד לבני ישראל מן
ויהי בהיות
יהושע ביריחו וישא עיניו
וירא והנה איש עמד לנגדו
וחרבו שלופה בידו וילך
יהושע אליו ויאמר לו הלנו
אתה אם לצרינו: ויאמר לא
כי אני שר צבא יהוה עתה
באתי ויפל יהושע אל פניו
ארצה וישתחו ויאמר לו
מה אדני מדבר אל עבדו:
ויאמר שר צבא יהוה אל
יהושע של נעליך מעל רגלך
כי המקום אשר אתה עמד
עליו קדש הוא ויעש יהושע
כן: וירחו סגרת ומסגרת
מפני בני ישראל אין יוצא
ואין בא:
ויאמר יהוה אל יהושע ראה
נתתי בידך את יריחו ואת
מלכה גבורי החיל: וסבתם
את העיר כל אנשי המלחמה
הקיף את העיר פעם אחת
כה תעשה שש ימים:
ושבעה כהנים ישאו
שבעה שופרות הובלים לפני
ארון ברית יהוה ובשבעת
הימים תסבו את העיר
שבע פעמים והכהנים
יתקעו בשופרות: והיה במשך
בקרן היובל בשמעכם את קול
השופר ריעו כל העם תרועה
גדולה ונפלה חומת העיר
תחתיה ועלו העם איש נגדו:
ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים
ויאמר אליהם שאו את ארון
הברית ושבעה כהנים נשאו
שבעה שופרות הובלים לפני
ארון ברית יהוה: ויאמרו אל
העם עברו וסבו את העיר
והחלוץ יעבר לפני ארון
יהוה: ויהי כאמר יהושע אל
העם ושבעת הכהנים נשאי
שבעת שופרות הובלים לפני
יהוה עברו והקעו בשופרות
וארון ברית יהוה הלך אחריהם
והחלוץ הלך לפני הכהנים
תוקעים בשופרות והמאסף
הלך אחרי הארון הלוך ותקוע
בשופרות: ואת העם צוה
יהושע לאמר לא תריעו ולא
תשמיעו את קולכם ולא יצא
מפיכם דבר עד יום אמרי
אליכם הריעו והריעתם: וסב
ארון יהוה את העיר היקף
פעם אחת ויבאו המחנה ולינו

במחנה׃
וישכם יהושע בבקר וישאו
הכהנים את ארון יהוה׃ ושבעה
הכהנים נשאים שבעה שופרות
הי׳בלים לפני ארון יהוה הלכים
הלוך ותקעו בשופרות והחלוץ
הולך לפניהם והמאסף הלך
אחרי ארון יהוה הולך ותקוע
בשופרות׃ וסבו את העיר
ביום השני פעם אחת וישבו
המחנה כה עשו ששת ימים׃
ויהי ביום השביעי וישכמו
בעלות השחר וסבו את
העיר כמשפט הזה שבע
פעמים רק ביום ההוא סבבו
את העיר שבע פעמים׃ ויהי
בפעם השביעית תקעו הכהנים
בשופרות׃ ויאמר יהושע אל
העם הריעו כי נתן יהוה לכם
את העיר׃ והיתה העיר חרם
היא וכל אשר בה ליהוה רק
רחב הזונה תחיה היא וכל
אשר אתה בבית כי החבאתה
את המלאכים אשר שלחנו׃
רק אתם שמרו מן החרם
פן תחרימו ולקחתם מן החרם
ושמתם את מחנה ישראל
לחרם ועכרתם אותו׃ וכל כסף
וזהב וכלי נחשת וברזל
קדש הוא ליהוה אוצר יהוה׃
ויבואו׃ וירע העם ויתקעו
בשופרות ויהי כשמע העם
את קול השופר וירעו העם
תרועה גדולה ותפל החומה
תחתיה ועל העם העירה
איש נגדו ולכדו את העיר׃
וישמידו את כל אשר בעיר
מאיש ועד אשה מנער ועד
זקן ועד שור ושה וחמור
לפי חרב׃ ולשנים האנשים
המרגלים את הארץ אמר
יהושע באו בית האשה
הזונה והוציאו משם את
האשה ואת כל אשר לה
כאשר נשבעתם לה׃ ויבאו
הנערים המרגלים ויצואו את
רחב ואת אביה ואת אמה׃
ואת אחיה ואת כל אשר לה
ואת כל משפחותיה הוציאו
ויניחום מחוץ למחנה ישראל׃
והעיר שרפו באש וכל אשר
בה רק הכסף והזהב וכלי
הנחשת והברזל נתנו אוצר
בית יהוה׃ ואת רחב הזונה
ואת בית אביה ואת כל אשר
לה החיה יהושע ותשב׃

בקרב ישראל עד היום הזה
כי החביאה את המלאכים
אשר שלח יהושע לרגל את
יריחו׃
וישבע יהושע בעת ההיא
לאמר ארור האיש לפני יהוה
אשר יקום ובנה את העיר
הזאת׃ את יריחו בבכרו
יסדנה ובצעירו יצב דלתיה׃
ויהי יהוה את יהושע
ויהי שמעו בכל הארץ׃ ויעל
בני ישראל מעל בחרם ויקח
עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח׃
למטה יהודה לקח מן החרם ויחר
אף יהוה בבני ישראל׃
וישלח יהושע אנשים מיריחו
העי אשר עם בית אל מקדם
לבית אל׃ ויאמר אלהם לאמר
עלו ורגלו את הארץ׃ ויעלו
האנשים וירגלו את העי׃ ויעלו
אל יהושע ויאמרו אליו אל
יעל כל העם כאלפים איש
או כשלשת אלפים איש יעלו
והכו את העי אל תיגע שם את
העם כי מעט המה׃ ויעלו
מן העם שמה כשלשת אלפים
איש וינסו לפני אנשי העי׃
ויכו מהם אנשי העי כשלשים
איש׃ ויאמר אנשי העי
לפניהם כי נסו אנשי יהוה
כי נגפו אתנו׃ ויתך לב העם
ויהי כמים׃ ויקם יהושע
ויפל על פניו ארצה לפני ארון
יהוה עד הערב הוא וזקני
ישראל ויעלו עפר על ראשם
ויאמר יהושע אהה אדני יהוה
למה העברת העם הזה את הירדן
הזה את חרדן לתת אותנו
ביד האמרי להאבידנו ולו
הואלנו ונשב בעבר הירדן׃
בי אדני מה אמר אחרי
אשר הפך ישראל ערף
לפני אויביו׃ ושמעו הכנעני
וכל ישבי הארץ ונסבו
עלינו והכריתו את שמנו
מן הארץ ומה תעשה לשמך
הגדול׃ ויאמר יהוה אל יהושע
קום לך למה זה אתה נפל
על פניך׃ חטא ישראל וגם
עברו את בריתי אשר צויתי
אותם וגם לקחו מן החרם וגם
גנבו וגם כחשו וגם שמו
בכליהם׃ ולא יכלו בני ישראל
לדוס לפני אויביהם ערף יפנו
לפני אויביהם כי היו לחרם לא
אוסיף להיות עמכם אם לא
תשמידו החרם מקרבכם׃
קדש את העם ואמרת התקדשו
למחר כה אמר יהוה אלהי
ישראל חרם בקרבך ישראל
לא תוכל לקום לפני אויביך
עד הסירכם החרם מקרבכם
ונקרבתם בבקר לשבטיכם׃
והיה השבט אשר ילכד בו
יקרב למשפחות והמשפחה
אשר ילכדנה יקרב לבתים׃
והבית אשר ילכדנו
יקרב לגברים׃ והיה
הנלכד בחרם ישרף באש הוא
ואת כל אשר לו כי עבר את
ברית יהוה וכי עשה נבלה
בישראל׃ וישכם יהושע בבקר
ויקרב את ישראל לשבטיו
וילכד שבט יהודה׃ ויקרב את
משפחת יהודה ולכד את
משפחת הזרחי ויקרב את
משפחת הזרחי לגברים וילכד
בדי׃ ויקרב את בית לגברים
אותם וגם הם לקחו מן החרם וגם
גנבו וגם כחשו׃ וגם סמו
בכליהם׃ ולא יכלו בני ישראל
לדוס לפני אויביהם ערף יפנו
לפני אויביהם כי היו לחרם לא
אוסיף להיות עמכם אם לא
תשמידו החרם מקרבכם׃
ויעלו עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח
ויקח את כסף׃ ויאמר
יהושע אל עכן בני שים נא
כבוד ליהוה אלהי ישראל׃
ולן תודה והגד נא לי מה עשית
אל תכחד ממני׃ ויענו עכן את
יהושע ויאמר אמנה אני כי
חטאתי ליהוה אלהי ישראל
וכזאת וכזאת עשיתי׃ וארא
בשלל אדרת שנער אחת טובה
ומאתים שקלים כסף ולשון
זהב אחד חמשים שקלים
משקלו ואחמדם ואקחם והנם
טמונים בארץ בתוך האהלי
והכסף תחתיו׃ וישלח יהושע
מלאכים וירצו האהלה והנה
טמונה באהלו והכסף תחתיו
ויקחום מתוך האהל ובאום
אל יהושע ואל כל בני ישראל
ויצקם לפני יהוה׃ ויקח יהושע
את עכן בן זרח ואת הכסף ואת
האדרת ואת לשון הזהב ואת
בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת
חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת
כל אשר לו וכל ישראל עמו
ויעלו אותם עמק עכור׃ ויאמר
יהושע מה עכרתנו יעכרך
יהוה ביום הזה׃ וירגמו אתו כל
ישראל אבן וישרפו אתם באש
ויסקלו אותם באבנים׃ ויקימו
עליו גל אבנים גדול עד היום
הזה׃ וישב יהוה מחרון אפו על
כן קרא שם המקום ההוא עמק
עכור עד היום הזה׃

ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא
ואל תחת קח עמך את כל העם
המלחמה וקום עלה העי ראה
נתתי בידך את מלך העי ואת
עמו ואת עיר ואת ארצו ועשית
לעי ולמלכה כאשר עשית לירחו
ולמלכה רק שללה ובהמתה
תבזו לכם שים לך ארב לעיר
מאחריה: וקם יהושע וכל העם
למלחמה לעלות העי ויבחר
יהושע שלשים אלף איש גבורי
החיל וישלחם לילה: ויצו אתם
לאמר ראו אתם ארבים לעיר
מאחרי העיר אל תרחיקו מן
העיר מאד והייתם כלכם נכונים
ואני וכל העם אשר אתי נקרב
אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו
כאשר בראשנה ונסנו לפניהם
ויצאו אחרינו עד התקונו אותם מן העיר כי
יאמרו נסים לפנינו כאשר
בראשונה ונסנו לפניהם: ואתם
תקומו מהארב והורשתם את
העיר ונתנה יהוה אלהיכם
בידכם: והיה כתפשכם את
העיר תציתו את העיר באש
כדבר יהוה תעשו ראו צויתי
אתכם: וישלחם יהושע וילכו
אל המארב וישבו בין בית
אל ובין העי מים לעי
ויהושע לן בתוך העם
בבקר ויפקד את העם ויעל
הוא וזקני ישראל לפני העם
העי: וכל העם המלחמה אשר
עמו עלו ויגשו ויבאו
נגד העיר וחנו מצפון לעי
והגי בינו ובין העי:
כחמשת אלפים איש וישם
אותם ארב בין בית אל ובין
העי מים לעי: ויהי כאשר
ראו מלך העי ומהר
ויבכר לקראת ישראל
למלחמה הוא ועמו לעת
המועד לפני הערבה והוא לא
ידע כי ארב לו מאחרי העיר:
ויהי כראות יהושע וכל ישראל
כי נלכדו הארב ויכו אותם
ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו
ותבא עלה עשן העיר בשמים
ולא היה בהם ידים לנוס הנה
ואת כל המחנה אשר מצפון
לעיר ואת עלבן ממם לעיר
ויכו עלה עשן העיר
ויבו אר אנשי העי
ויצאו מן העיר לקראתם
ויהיו לישראל בתוך אלה
מזה ואלה מזה ויכו אותם
עד בלתי השאיר לו שריד
ופליטה: ואת מלך העי תפשו
חי ויגשו אתו אל יהושע
ויהי כבלות ישראל לחרל את
כל יושבי העי בשדה המדבר
אשר רדפום בו ויפלו כלם
לפי חרב עד תמם ושבו כל

ישראל העי ויכו אתה לפי
חרב: והיו כל הנפלים ביום
ההוא מאיש ועד אשה שנים
עשר אלף כל אנשי העי:
ויהושע לא השיב ידו אשר
נטה בכידון עד אשר החרים
את כל יושבי העי: רק הבהמה
ושלל העיר חבזו לו בדבר יהוה
אשר צוה את יהושע: ויהושע
שרף את העי וישמה תל עולם
שממה עד היום הזה: ואת
מלך העי תלה על העץ עד
עת הערב וכבוא השמש
צוה יהושע וירדו את
נבלתו מן העץ וישליכו
אותה אל פתח שער העיר
ויקימו עליו גל אבנים גדול
עד היום הזה:
אז יבנה יהושע מזבח ליהוה
אלהי ישראל בהר עיבל:
כאשר צוה משה עבד יהוה
את בני ישראל כתוב בספר
תורת משה מזבח אבנים
שלמות אשר לא הניף עליהן
ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה
ויזבחו שלמים: וכתב שם
על האבנים את משנת תורת
משה אשר כתב לפני בני
ישראל: וכל ישראל וזקניו
ושטרים ושפטיו עמדים
מזה ומזה לארון נגד
הכהנים הלוים נשאי ארון
ברית יהוה כגר כאזרח חציו
אל מול הרגריזים וחציו אל
מול הר עיבל כאשר צוה
משה עבד יהוה לברך את
העם ישראל בראשנה: ואחרי
כן קרא את כל דברי התורה
הברכה והקללה ככל הכתוב
בספר התורה: לא היה דבר
מכל אשר צוה משה אשר
לא קרא יהושע נגד כל
קהל ישראל והנשים והטף
והגר ההלך בקרבם:
ויהי כשמעם כל המלכים אשר
בעבר הירדן בהר ובשפלה
ובכל חוף הים הגדול אל מול
הלבנון החתי והאמרי הכנעני
הפרזי החוי והיבוסי: ויתיצבו יחדו
ליחם עם יהושע ועם
ישראל פה אחד:
ושבי גבעון שמעו את אשר
עשה יהושע לירחו ולעי:
ויעשו גם הם מזמה בערמה ויבלכו
ויצטידו צידה: ויקחו שקים בלים
לחמוריהם ואדות יין בלים
ומבקעים ומצרפים: ונעלות
בלות ומכלאות ברגליהם ושל
שלמות בלות עליהם וכל לחם
צידם יבש היה נקדים: וילכו
אל יהושע אל המחנה הגלגל
ויאמרו אלו ואל איש ישראל
מארץ רחוקה באנו ועתה
כרתו לנו ברית: ויאמר איש
ישראל אל החוי אולי בקרבו
אתה יושב ואיך אכרות לך
ברית: ויאמרו אל יהושע
עבדיך אנחנו ויאמר אלהם
יהושע מי אתם ומאין תבאו:
ויאמרו אליו מארץ רחוקה
מאד באו עבדיך לשם יהוה
אלהיך כי שמענו שמעו ואת
כל אשר עשה במצרים: ואת
כל אשר עשה לשני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן
לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך
הבשן אשר בעשתרות: ויאמרו
אלינו זקינינו וכל יושבי ארצנו
לאמר קחו בידכם צידה לדרך
ולכו לקראתם ואמרתם אליהם
עבדיכם אנחנו ועתה כרתו
לנו ברית: זה לחמנו חם היינו
הצטידנו אתו מבתינו ביום

צאתנו ולכת אליכם ועתה
הנה יבש והיה נקדים ואלה
נאדות היין אשר מלאנו
חדשים והנה התבקעו
ואלה שלמותינו ונעלינו
בלו מרב הדרך מאד ויקחו
האנשים מצידם ואת פי
יהוה לא שאלו ויעש להם
יהושע שלום ויכרת להם
ברית לחיותם וישבעו להם
נשיאי העדה ויהי מקצה
שלשת ימים אחרי אשר
כרתו להם ברית וישמעו
כי קרובים הם אליו וכי בקרבו
הם ישבו וסעו בני
ישראל ויבאו אל עריהם
ביום השלישי ועריהם
גבעון והכפירה ובארות
וקריות יערים ולא הכום בני
ישראל כי נשבעו להם
נשיאי העדה ביהוה אלהי
ישראל וילנו כל העדה על
הנשיאים ויאמרו כל הנשיאים
אלכל העדה אנחנו נשבענו
להם ביהוה אלהי ישראל
ועתה לא נוכל לנגע בהם
זאת נעשה להם והחיה
אותם ולא יהיה עלינו קצף
על השבועה אשר נשבענו
להם ויאמרו אליהם הן
הנשואים יחיו ויהי חטבי
עצים ושאבי מים לכל
העדה כאשר דברו להם
הנשיאים ויקרא להם
יהושע וידבר אליהם לאמר
למה רמיתם אתנו לאמר
רחוקים אנחנו מכם מאד
ואתם בקרבנו ישבתם ועתה
ארורים אתם ולא יכרת
מכם עבד וחטבי עצים
ושאבי מים לבית אלהי
ויענו את יהושע ויאמרו
כי הגד הגד לעבדיך את
אשר צוה יהוה אלהיך את
משה עבדו לתת לכם את
כל הארץ והשמיד את כל
ישבי הארץ מפניכם ונירא
מאד לנפשתינו מפניכם
ונעשה את הדבר הזה:
ועתה הננו בידך כטוב
וכישר בעיניך לעשות לנו
עשה: ויעש להם כן ויצל
אותם מיד בני ישראל ולא
הרגום: ויתנם יהושע ביום
ההוא חטבי עצים ושאבי
מים לעדה ולמזבח יהוה
על המקום אשר יבחר
ויהי כשמע אדני צדק מלכי
ירושלם כי לכד יהושע את
העי ויחרימם כאשר עשה
לירחו ולמלכה כן עשה ולמלכה
גבעון את ישראל ויהיו בקרבם
ויראו מאד כי עיר גדולה
גבעון כאחת ערי הממלכה
וכי היא גדולה מן העי וכל
אנשיה גבורים: לכן שלח אדני
צדק מלך ירושלם אל הוהם
מלך חברון ואל פרעם מלך
ירמות ואל יפיע מלך לכיש
ואל דבר מלך עגלון לאמר:
עלו אלי ועזרני ונכה את
גבעון כי השלימו את יהושע
ואת בני ישראל: ויאספו ויעלו
חמשת מלכי האמרי מלך
ירושלם מלך חברון מלך
ירמות מלך לכיש מלך עגלון
הם וכל מחניהם ויחנו על
גבעון וילחמו עליה וישלחו
אנשי גבעון אל יהושע אל
המחנה הגלגלה לאמר אל
תרף ידך מעבדיך עלה
אלינו מהרה והושיעה לנו

ושענו כי נקבצו אלינו כל
מלכי האמרי ישבי ההר
ועל יהושע מן הגלגל הוא
וכל עם המלחמה עמו וכל
גבורי החיל:
ויאמר יהוה אל יהושע אל
תירא מהם כי בידך נתתים
לא יעמד איש מהם בפניך:
ויבא אליהם יהושע פתאם
כל הלילה עלה מן הגלגל:
ויהמם יהוה לפני ישראל ויכם
מכה גדולה בגבעון וירדפם
דרך מעלה בית חורן ויכם
עד עזקה ועד מקדה: והי
בנסם מפני ישראל הם
במורד בית חורן ויהוה
השליך עליהם אבנים גדלות
מן השמים עד עזקה וימתו
רבים אשר מתו באבני הברד
מאשר הרגו בני ישראל
בחרב: אז ידבר
יהושע ליהוה ביום תת
יהוה את האמרי לפני בני
ישראל ויאמר לעני ישראל
שמש בגבעון דום וירח
בעמק אילון: ויום השמש
ויעמד ירח עד יקום גוי
אויביו הלא הוא כתובה על
ספר הישר ויעמד השמש
בחצי השמים ולא אץ לבוא
כיום תמים: ולא היה כיום
ההוא לפנים ואחריו לשמע
יהוה בקול איש כי יהוה
נלחם לישראל: וישב
יהושע וכל ישראל עמו אל
המחנה הגלגלה: ויברחו
המלכים האלה ויחבאו במערה
במקדה: ויגד ליהושע לאמר
נמצאו חמשת המלכים
נחבאים במערה במקדה:
ויאמר יהושע גלו אבנים
גדלות אל פי המערה והפקדו
עליה אנשים לשמרם: ואתם
אל תעמדו רדפו אחריו
אויביכם ונכיתם אותם אל
תתנום לבוא אל עריהם כי
נתנם יהוה אלהיכם בידכם:
ויהי ככלות יהושע ובני
ישראל להכותם מכה גדולה
מאד עד תמם והשרידים
שרדו מהם ובאו אל ערי
המבצר: ושב כל העם אל
המחנה אל יהושע מקדה
בשלום לא חרץ לבני ישראל
איש את לשנו: ויאמר
יהושע פתחו את פי המערה
והוציאו אלי את חמשת המלכים
האלה מן המערה: ויעשו כן
ויצאו אליו את חמשת המלכים
האלה מן המערה את מלך
ירושלם את מלך חברון את
מלך ירמות את מלך לכיש
את מלך עגלון: ויהי כהוציא
את המלכים האלה אל יהושע
ויקרא יהושע אל כל איש
ישראל ויאמר אל קצני
אנשי המלחמה ההלכו
אתו קרבו שמו את רגליכם
על צוארי המלכים האלה
ויקרבו וישימו את רגליהם
על צואריהם: ויאמר אליהם
יהושע אל תיראו ואל תחתו
חזקו ואמצו כי ככה יעשה
יהוה לכל איביכם אשר
אתם נלחמים אותם: ויכם
יהושע אחרי כן וימיתם
ויתלם על חמשה עצים
ויהיו תלוים על העצים עד
ערב: והי לעת בוא השמש
צוה יהושע וירודו מעל
העצים וישלכו אל המערה
אשר נחבאו שם וישמו
אבנים גדלות על פי המערה
עד עצם היום הזה:

ואת מקרה לבד יהושע בעוז
החרב ויכה לפי חרב ואת
מלכה החרם אותם ואת כל
הנפש אשר בה לא השאיר
שריד ויעש למלך מקדה
כאשר עשה למלך יריחו׃
ויעבר יהושע וכל ישראל
עמו ממקדה לבנה וילחם
עם לבנה׃ ויתן יהוה גם
אותה בידו וישראל ואת מלכה
ויכה לפי חרב ואת כל הנפש
אשר בה לא השאיר בה׃
שריד ויעש למלכה כאשר
עשה למלך יריחו׃
ויעבר יהושע וכל ישראל
עמו מלכיש ויחן
עליה וילחם בה׃ ויתן יהוה
את לכיש ביד ישראל
וילכדה ביום השני ויכה
לפי חרב ואת כל הנפש׃
אשר בה כאשר עשה
לבנה׃ אז עלה הרם
מלך גזר לעזר את לכיש׃
ויכהו יהושע ואת עמו עד
בלתי השאיר לו שריד׃
ויעבר יהושע וכל ישראל
עמו מלכיש עגלונה ויחנו
עליה וילחמו עליה׃ וילכדו

ביום ההוא ויכה לפי חרב
ואת כל הנפש אשר בה
ביום ההוא החרים ככל
אשר עשה ללכיש׃
ויעל יהושע וכל ישראל
עמו מעגלונה חברונה
וילחמו עליה׃ וילכדוה ויכוה
לפי חרב ואת מלכה ואת
כל עריה ואת כל הנפש
אשר בה לא השאיר שריד
ככל אשר עשה לעגלון
ויחרם אותה ואת כל הנפש
אשר בה׃ ויעל יהושע
וכל ישראל עמו דבירה
וילחם עליה׃ וילכדה ואת
מלכה ואת כל עריה ויכום
לפי חרב ויחרימו את כל הנפש
אשר בה לא השאיר שריד
כאשר עשה לחברון כן עשה
לדבירה ולמלכה וכאשר עשה
ללבנה ולמלכה׃ ויכה יהושע
את כל הארץ ההר ונגב
ושפלה והאשדות ואת כל
מלכיהם לא השאיר שריד
ואת כל הנשמה החרים׃
כאשר צוה יהוה אלהי ישראל׃
ויכם יהושע מקדש ברנע
וער עזה ואת כל ארץ גשן

ועד גבעון׃ ואת כל המלכים
האלה ואת ארצם לכד יהושע
פעם אחת כי יהוה אלהי
ישראל נלחם לישראל׃ וישב
יהושע וכל ישראל עמו אל
המחנה הגלגלה׃
ויהי כשמעם יבין מלך חצור
וישלח אל יובב מלך מרון
ואל מלך שמרון ואל מלך
אכשף׃ ואל המלכים אשר
מצפון בהר ובערבה נגב
כנרות ובשפלה ובנפות דור
מים׃ הכנעני ממזרח ומערב
והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי
בהר והחוי תחת חרמון בארץ
המצפה׃ ויצאו הם וכל המחנות
עמם עם רב כחול אשר על
שפת הים לרב וסוס ורכב
רב מאד׃ ויועדו כל המלכים
האלה ובאו ויחנו יחדו על
מי מרום להלחם עם ישראל

ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא
מפניהם כי מחר כעת הזאת
אנכי נתן אתכם חללים
לפני ישראל את סוסיהם
תעקר ואת מרכבתיהם
תשרף באש׃ ויבא יהושע

וכל עם המלחמה עמו עליהם
על מי מרום פתאם׃ ויפלם
בהם׃ ויתנם יהוה ביד ישראל
ויכום וירדפום עד צידון רבה
ועד מישרפות מים ועד
בקעת מצפה מזרחה׃ ויכום
עד בלתי השאיר להם שריד
ויעש להם יהושע כאשר אמר
לו יהוה את סוסיהם עקר
ואת מרכבותיהם שרף באש
וישב יהושע בעת ההיא
ויכד את חצור ואת מלכה
הכה בחרב כי חצור לפנים
היא ראש כל הממלכות
האלה׃ ויכו את כל הנפש אשר
בה לפי חרב החרם לא נותר
כל נשמה ואת חצור שרף
באש׃ ואת כל ערי המלכים
האלה ואת כל מלכיהם לכד
יהושע ויכם לפי חרב
החרים אותם כאשר צוה
משה עבד יהוה׃ רק כל
הערים העמדות על תלם
לא שרפם ישראל זולתי
את חצור לבדה שרף יהושע
וכל שלל הערים האלה
והבהמה בזזו להם בני ישראל
רק את כל האדם הכו לפי

חרב עד השמדם אותם לא
השאירו כל נשמה באשר
צוה יהוה את משה עבדו
כן צוה משה את יהושע׃
וכן עשה יהושע לא הסיר
דבר מכל אשר צוה יהוה
את משה׃ ויקח יהושע את
כל הארץ הזאת ההר ואת
כל הנגב ואת כל ארץ
הגשן ואת השפלה׳ ואת
הערבה ואת הר ישראל
ושפלתה׃ מן ההר החלק
העולה שעיר ועד בעל גד
בבקעת הלבנון תחת הר
חרמון ואת כל מלכיהם לכד
ויכם וימיתם׃ ימים רבים
עשה יהושע את כל המלחמות
האלה׃ לא היתה
עיר אשר השלים אל
בני ישראל בלתי החורי׃
ישבי גבעון את הכל לקחו
במלחמה׃ כי מאת יהוה
היתה לחזק את לבם לקראת
המלחמה את ישראל למען
החרימם לבלתי היות להם
תחנה כי למען השמידם
כאשר צוה יהוה את משה
ויבא יהושע בעת ההיא

ויכרת את הענקים מן ההרים
חברון מן דבר מן ענב ומכל
הר יהודה ומכל הר ישראל
עם עריהם החרימם יהושע׃
לא נותר ענקים בארץ בני
ישראל רק בעזה בגת ובאשדוד
נשארו׃ ויקח יהושע את כל
הארץ ככל אשר דבר יהוה אל
משה ותתנה יהושע לנחלה
לישראל כמחלקתם לשבטיהם
והארץ שקטה ממלחמה׃
ואלה מלכי הארץ אשר
הכו בני ישראל וירשו את
ארצם בעבר הירדן מזרחה
השמש מנחל ארנון עד הר
חרמון וכל הערבה מזרחה
סיחון מלך האמרי היושב
בחשבון מ׳ של מערוער אשר
על שפת נחל ארנון ותוך הנחל
וחצי הגלעד ועד יבק הנחל
גבול בני עמון׃ והערבה עד ים
כנרות מזרחה ועד ים הערבה
ים המלח מזרחה דרך בית
הישימות ומתימן תחת אשדות
הפסגה׃ וגבול עוג מלך הבשן מיתר
הרפאים היושב בעשתרות
ובאדרעי׃ ומשל בהר חרמון
ובסלכה ובכל הבשן עד גבול

הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וְחֶצְיוֹ הַגִّלְעָד גְּבוּל סִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן׃
׃׃׃׃ מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִכּוּם וְנָתַן מֹשֶׁה עֲבָרִיהוּדָה ״
יְרוּשָׁה לְרָאוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה׃
וְאֵלֶּה מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן יָמָּה מִבַּעַל גָּד בְּבִקְעַת הַלְּבָנוֹן וְעַד הָהָר הַחֹלֵק הָעֹלֶה
שֵׂעִירָה וְנָתַן יְהוֹשֻׁעַ לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל יְרֻשָּׁה כְּמַחְלְקֹתָם בְּהָר
וּבַשְּׁפֵלָה וּבָעֲרָבָה וּבָאֲשֵׁדוֹת וּבַמִّדְבָּר וּבַנֶּגֶב הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי
הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃

מֶלֶךְ יְרִיחוֹ	אֶחָד	מֶלֶךְ הָעַי אֲשֶׁר מֵעֵבֶר בֵּית אֵל	אֶחָד	
מֶלֶךְ יְרוּשָׁלִם	אֶחָד	מֶלֶךְ חֶבְרוֹן	אֶחָד	
מֶלֶךְ יַרְמוּת	אֶחָד	מֶלֶךְ לָכִישׁ	אֶחָד	
מֶלֶךְ עֶגְלוֹן	אֶחָד	מֶלֶךְ גֶּזֶר	אֶחָד	
מֶלֶךְ דְּבִר	אֶחָד	מֶלֶךְ גֶּדֶר	אֶחָד	
מֶלֶךְ חָרְמָה	אֶחָד	מֶלֶךְ עָרָד	אֶחָד	
מֶלֶךְ לִבְנָה	אֶחָד	מֶלֶךְ עֹרָם	אֶחָד	
מֶלֶךְ מְקֵדָה	אֶחָד	מֶלֶךְ בֵּית אֵל	אֶחָד	
מֶלֶךְ תַּפּוּחַ	אֶחָד	מֶלֶךְ חֵפֶר	אֶחָד	
מֶלֶךְ אֲפֵק	אֶחָד	מֶלֶךְ לַשָּׁרוֹן	אֶחָד	
מֶלֶךְ מְרוֹן	אֶחָד	מֶלֶךְ חָצוֹר	אֶחָד	
מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן מְרוֹן	אֶחָד	מֶלֶךְ אַכְשָׁף	אֶחָד	
מֶלֶךְ תַּעֲנָךְ	אֶחָד	מֶלֶךְ מְגִדּוֹ	אֶחָד	
מֶלֶךְ קֶדֶשׁ	אֶחָד	מֶלֶךְ יָקְנְעָם לְכַרְמֶל	אֶחָד	
מֶלֶךְ דּוֹר לְנָפַת דּוֹר	אֶחָד	מֶלֶךְ גּוֹיִם לַגִּלְגָּל	אֶחָד	
מֶלֶךְ תִּרְצָה	אֶחָד	כָּל מְלָכִים שְׁלֹשִׁים	וְאֶחָד	

׃׃׃׃ וְיְהוֹשֻׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו אַתָּה זָקַנְתָּ בָּאתָ בַּיָּמִים
וְהָאָרֶץ נִשְׁאֶרֶת הַרְבֵּה מְאֹד לְרִשְׁתָּהּ׃ זֹאת הָאָרֶץ הַנִּשְׁאֶרֶת כָּל
גְּלִילוֹת הַפְּלִשְׁתִּים וְכָל הַגְּשׁוּרִי מִן הַשִּׁיחוֹר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִצְרַיִם

וְעַד גְּבוּל עֶקְרוֹן צָפוֹנָה לְכְנַעֲנִי
תֵּחָשֵׁב חֲמִשֶּׁת סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים
הַעַזָּתִי וְהָאַשְׁדּוֹדִי הָאַשְׁקְלוֹנִי
הַגִּתִּי וְהָעֶקְרוֹנִי וְהָעַוִּים׃ מִתֵּימָן
כָּל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וּמְעָרָה אֲשֶׁר
לַצִּידֹנִים עַד אֲפֵקָה עַד גְּבוּל
הָאֱמֹרִי׃ וְהָאָרֶץ הַגִּבְלִי וְכָל
הַלְּבָנוֹן מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ מִבַּעַל
גָּד תַּחַת הַר חֶרְמוֹן עַד לְבוֹא
חֲמָת׃ כָּל יֹשְׁבֵי הָהָר מִן הַלְּבָנוֹן
עַד מִסְרְפֹת מַיִם כָּל צִידֹנִים
אָנֹכִי אוֹרִישֵׁם מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
רַק הַפִּילָהוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ׃ וְעַתָּה חַלֵּק אֶת
הָאָרֶץ הַזֹּאת בְּנַחֲלָה לְתִשְׁעַת
הַשְּׁבָטִים וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה
עִמּוֹ הָרְאוּבֵנִי וְהַגָּדִי לָקְחוּ
נַחֲלָתָם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה
בְּעֵבֶר הַיַّרְדֵּן מִזְרָחָה כַּאֲשֶׁר
נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה׃
מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל
אַרְנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַנַּחַל
וְכָל הַמִּישֹׁר מֵידְבָא עַד דִּיבוֹן׃
וְכָל עָרֵי סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר מָלַךְ בְּחֶשְׁבּוֹן עַד גְּבוּל
בְּנֵי עַמּוֹן׃ וְהַגִּלְעָד וּגְבוּל ״
הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וְכָל הַר
חֶרְמוֹן וְכָל הַבָּשָׁן עַד סַלְכָה

כָּל מַמְלְכוּת עוֹג בַּבָּשָׁן אֲשֶׁר
מָלַךְ בְּעַשְׁתָּרוֹת וּבְאֶדְרֶעִי ״
הוּא נִשְׁאַר מִיתֶר הָרְפָאִים ״
וַיַּכֵּם מֹשֶׁה וַיֹּרֵשׁ וְלֹא הוֹרִישׁוּ׃
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַגְּשׁוּרִי וְאֶת
הַמַּעֲכָתִי וַיֵּשֶׁב גְּשׁוּר וּמַעֲכַת
בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
רַק לְשֵׁבֶט הַלֵּוִי לֹא נָתַן נַחֲלָה
אִשֵּׁי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא
נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ׃
וַיִּתֶּן מֹשֶׁה לְמַטֵּה בְנֵי רְאוּבֵן
לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל
עֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל
אַרְנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַנַּחַל
וְכָל הַמִּישֹׁר עַל מֵידְבָא׃
חֶשְׁבּוֹן וְכָל עָרָיו אֲשֶׁר בַּמִּישֹׁר דִיבוֹן
וּבָמוֹת בָּעַל וּבֵית בַּעַל מְעוֹן
וְהַצָּה וְיָהַצָה וְקֶדֶמֹת וּמֵפַעַת׃ וְקִרְיָתַיִם
וְשִׂבְמָה וְצֶרֶת הַשַּׁחַר בְּהַר
הָעֵמֶק׃ וּבֵית פְּעוֹר וְאַשְׁדוֹת
הַפִּסְגָּה וּבֵית הַיְשִׁימוֹת׃ וְכָל
עָרֵי הַמִּישֹׁר וְכָל מַמְלְכוּת
סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
מָלַךְ בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה
אֹתוֹ וְאֶת נְשִׂיאֵי מִדְיָן אֶת
אֱוִי וְאֶת רֶקֶם וְאֶת צוּר וְאֶת
חוּר וְאֶת רֶבַע נְסִיכֵי סִיחוֹן
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ וְאֶת בִּלְעָם בֶּן

בְּעוֹר הַקֹּסֵם הָרְגוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בַּחֶרֶב אֶל חֲלִיהֶם׃ וַיְהִי גְבוּל
בְּנֵי רְאוּבֵן הַיַּרְדֵּן וּגְבוּל זֹאת
נַחֲלַת בְּנֵי רְאוּבֵן לְמִשְׁפְּחֹתָם
הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶן׃
וַיִּתֶּן מֹשֶׁה לְמַטֵּה גָד לִבְנֵי גָד
לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל
יַעְזֵר וְכָל עָרֵי הַגִּלְעָד וַחֲצִי אֶרֶץ
בְּנֵי עַמּוֹן עַד עֲרוֹעֵר אֲשֶׁר
עַל פְּנֵי רַבָּה׃ וּמֵחֶשְׁבּוֹן ״עַד״
רָמַת הַמִּצְפֶּה וּבְטֹנִים וּמִמַּחֲנַיִם
עַד גְּבוּל לִדְבָר׃ וּבָעֵמֶק בֵּית
הָרָם וּבֵית נִמְרָה וְסֻכּוֹת וְצָפוֹן
יֶתֶר מַמְלְכוּת סִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁ
חֶשְׁבּוֹן הַיַּרְדֵּן וּגְבֻל עַד קְצֵה
יָם כִּנֶּרֶת עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה
זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי גָד לְמִשְׁפְּחֹתָם
הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶן׃
וַיִּתֶּן מֹשֶׁה לַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה
וַיְהִי לַחֲצִי מַטֵּה בְנֵי מְנַשֶּׁה
לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וַיְהִי גְבוּלָם מַחֲנַיִם
כָּל הַבָּשָׁן כָּל מַמְלְכוּת עוֹג
מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וְכָל חַוֹּת יָאִיר
אֲשֶׁר בַּבָּשָׁן שִׁשִּׁים עִיר׃
וַחֲצִי הַגִּלְעָד וְעַשְׁתָּרוֹת ״
וְאֶדְרֶעִי עָרֵי מַמְלְכוּת עוֹג
בַּבָּשָׁן לִבְנֵי מָכִיר בֶּן מְנַשֶּׁה
לַחֲצִי בְּמָכִיר לְמִשְׁפְּחוֹתָם

אֵלֶּה אֲשֶׁר נָחַל מֹשֶׁה בְּעַרְבוֹת
מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרִיחוֹ
מִזְרָחָה׃ וְלִשֵׁבֶט הַלֵּוִי לֹא נָתַן
מֹשֶׁה נַחֲלָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הוּא נַחֲלָתָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם׃
וְאֵלֶּה אֲשֶׁר נָחֲלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר נָחֲלוּ אֹתָם
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן
וְרָאשֵׁי אָבוֹת הַמַּטּוֹת לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּגוֹרָל נָחֲלָתָם כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה לְתִשְׁעַת
הַמַּטּוֹת וְחֲצִי הַמַּטֶּה׃ מִנֶּגֶב
מַטֵּה נַחֲלַת שִׁבְטֵי הַמַּטּוֹת וְחֲצִי
הַמַּטֶּה מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן וְלִרְחֹם לֹא
נָתְנוּ נַחֲלָה בְּתוֹכָם׃ כִּי הָיוּ בְנֵי
יוֹסֵף שְׁנֵי מַטּוֹת מְנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם
וְלֹא נָתְנוּ חֵלֶק לַלְּוִיִּם בָּאָרֶץ
כִּי אִם עָרִים לָשֶׁבֶת וּמִגְרְשֵׁיהֶן
לְמִקְנֵיהֶם וְלִרְכֻשָׁם׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲלְקוּ אֶת הָאָרֶץ׃
וַיִּגְּשׁוּ בְנֵי יְהוּדָה אֶל
יְהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו
כָּלֵב בֶּן יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי אַתָּה יָדַעְתָּ
אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים עַל אֹדֹתַי
וְעַל אֹדֹתֶיךָ בְּקָדֵשׁ בַּרְנֵעַ׃
בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה אָנֹכִי בְּשָׁלְחַ

משה עבד יהוה אתו מקדש ברנע
לרגל את הארץ ואשב אתו דבר
כאשר עם לבבי ואחי אשר
עלו עמי המסיו את לב העם
ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי
וישבע משה ביום ההוא לאמר
אם לא הארץ אשר דרכה
רגלך בה לך תהיה לנחלה
ולבניך עד עולם כי מלאת
אחרי יהוה אלהי ועתה הנה
החלה יהוה אותי כאשר דבר
זה ארבעים וחמש שנה מאז
דבר יהוה את הדבר הזה אל
משה אשר הלך ישראל במדבר
ועתה הנה אנכי היום בן חמש
ושמנים שנה עודני היום
חזק כאשר ביום שלח אותי
משה כחי אז וכלחי עתה
למלחמה ולצאת ולבוא
ועתה תנה לי את הר הזה
הזה אשר דבר יהוה ביום
ר הוא כי אתה שמעת ביום
ההוא כי ענקים שם וערים
גדלות בצרות אולי יהוה
אותי והורשתים כאשר דבר
יהוה וברכתים יהושע ויתן
אתו חברון לכלב בן יפנה
לנחלה עד היום הזה חברון

לכלב בן יפנה הקני לנחלה
אשר נכו למעלה אדמים
אשר מגגב לנחל ועבר הגבול
אל מי עין שמש והיו תצאתיו
אל עין רגל ועלה הגבול גי בן
הנם אל כתף היבוסי מנגב
הא ירושלם ועלה הגבול אל
ראש ההר אשר על פני גי הנם
ימה אשר בקצה עמק רפאים
צפונה ותאר הגבול מראש
ההר אל מעין מי נפתוח ויצא
אל ערי הר עפרון ותאר הגבול
בעלה היא קרית יערים ונסב
הגבול מבעלה ימה אל הר שעיר
ועבר אל כתף הריערים מצפון
הוא כסלון וירד בית שמש ועבר
תמנה ויצא הגבול אל כתף
עקרון צפונה ותאר הגבול
שכרונה ועבר הר הבעלה ויצא
יבנאל והיו תצאות הגבול ימה זה
הים לבם גבול נגב וגבול
קדימה יס המלח עד קצה
הירדן וגבול לפאת צפונה
מלשון הים מקצה הירדן
ועלה הגבול בית חגלה ועבר
מצפון לבית הערבה ועלה
הגבול אבן בהן בן ראובן
ועלה הגבול דבירה מעמק
עכור וצפנה פנה אל הגלגל

ושם דבר לפנים קריתספר
ויאמר כלב אשר יכה את
קריתספר ולכדה ונתתי לו את
עכסה בתי לאשה ולכדה
עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן
לו את עכסה בתו לאשה ויהי
בבאה ותסיתהו לשאול מאת
אביה שדה ותצנח מעל החמור
ויאמר לה כלב מה לך ותאמר
תנה לי ברכה כי ארץ הנגב
נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן
לה את גלת עליות ואת גלת
תחתיות
ואת נחלת מטה בני יהודה
למשפחתם והיו הערים מקצה
למטה בני יהודה אל גבול
אדום בנגבה קבצאל ועדר
ינעור וקינה וריסנה וערעה
חדש וחצור ותנן זיף וטלם
ובעלות וחצעור חרמה וקדרות
חצרן הוא חצור אמם ושמע
ומולדה וחצר גדה וחשמון
ובית פלט וחצר שועל ובאר
שבע ובזיותיה בעלה ועיים
ועצם ואלתולד וכסיל וחרמה
וצקלג ומדמנה וסנסנה:
ובאות ושלחים וענן ורמון
כל ערים עשרים והשע

בשפלה
אשתאול וצרעה ואשנה
וזנוח ועין גנים תפוח והעינם
ירמות ושרלם שוכה ועזקה
ושערים ועדיתים והגדרה
וגדרתים ערים ארבע עשרה
וחצריהן ענן וחרשה
ומגדל גד ודלעי ומעפת
ויקתאל רמש ובצקת ועגלון
וכבון ולחמס וכתליש וגדרות
בית דגון ונעמה ומקדה
ערים שש עשרה וחצריהן
לבנה ועתר ועשן
ויפתח ואשנה ונעיב וקעילה
ואכזיב ומרשה ערים תשע
וחצריהן עקרון
ובנתיה וחצריה מעקרון ומה
כל אשר על יד אשדוד
וחצריהן אשדוד בנותיה
וחצריה עזה בנותיה וחצריה
עד נחל מצרים והים הגדול
וגבול בתר שמיר
ותיר ושוכה ורגה וקרית
סנה היא דבר ועגב ואשתמה
וענים וגשן וחלן וגלה
ערים אחת עשרה וחצריהן
ארב ורומה ואשענ
ינים ובית תפוח ואפקה

וחמטה וקדית ארבע היא
חבריון ושיר ערים השע
וחצריהן מעון כרמל וזיף
ויוטה ויזרעאל ויקדעם וזנוח
הקין גבעה ותמנה ערים עשר
וחצריהן חלחול בית צור
וגדור ומערת ובית ענות ואלתקן
ערים שש וחצריהן קרית בעל
היא קרית יערים והרבה ערים
שתים וחצריהן במדבר
בית הערבה מדין וסכה והנשן
ועיר המלח ועין גדי ערים שש
וחצריהן ואת היבוסי יושבי
ירושלם לא יכלו בני יהודה
להורישם ושב היבוסי את בני
יהודה בירושלם עד היום הזה
ויעל הגורל לבני יוסף
מירדן ירחו למי ירחו מזרחה
המדבר עלה מירחו בהר בית
אל ויצא מבית אל לוזה ועבר
אל גבול הארכי עטרות וירד
ימה אל גבול היפלטי עד גבול
בית חורון תחתון ועד גזר והיו
תצאתו ימה וינחלו בני יוסף
מנשה ואפרים ויהי גבול בני
אפרים לנשפחתם ויהי גבול
נחלתם מזרחה עטרות אדר
עד בית חורן עליון ויצא הגבול

הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני
הנשיאים לאמר יהוה ערך
את משה לתת לנו נחלה בתוך
אחינו ויתן להם אל פי יהוה
נחלה בתוך אחי אביהן: ויפלו
חבלי מנשה עשרה לבד מארץ
הגלעד והבשן אשר מעבר
לירדן: כי בנות מנשה נחלו
נחלה בתוך בנו וארץ הגלעד
היתה לבני מנשה הנותרים
ויהי גבול מנשה מאשר
המכמתת אשר לפני שכם
והלך הגבול אל הימין אל ישבי
עין תפוח: למנשה היתה ארץ
תפוח ותפוח אל גבול מנשה
לבני אפרים: וירד הגבול נחל
קנה נגבה לנחל עריים האלה
לאפרים בתוך ערי מנשה
וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי
תצאותיו הימה נגבה לאפרים
ולצפונה למנשה והיה הים
גבולו ובאשר יתגשו מצפון
וביששכר ממזרח והיו למנשה
ביששכר ובאשר בית שאן
ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת
ישבי דאר ובנותיה וישבי
עין דר ובנותיה וישבי תענך
ובנותיה וישבי מגדו ובנותיה

הכמכמתת מצפון ונסב
הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר
אותו ממזרח ינוחה: וירד
מיגוחה עטרות ונערתה ופגע
ביריחו ויצא הירדן: מתפוח
ולך הגבול ימה נחל קנה והיו
תצאותיו הימה זאת נחלת מטה
בני אפרים למשפחתם: והערים
המבדלות לבני אפרים בתוך
נחלת בני מנשה כל הערים
והעריהן: ולא הורישו את הכנעני
הישב בגזר וישב הכנעני בקרב
אפרים עד היום הזה והיו למס
עבד: ויהי הגורל
למטה מנשה כי הוא בכור יוסף
למכיר בכור מנשה אבי הגלעד
כי הוא היה איש מלחמה ויהי
לו הגלעד הבשן ויהי לבני
מנשה הנותרים למשפחתם
לבני אביעזר ולבני חלק ולבני
אשריאל ולבני שכם ולבני חפר
ולבני שמידע אלה בני מנשה
בן יוסף הזכרים למשפחתם
ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן
מכיר בן מנשה לא היו לו
בנים כי אם בנות ואלה שמות
בנותיו מחלה ונעה חגלה מלכה
ותרצה: ותקרבנה לפני אלעזר

הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני
הנשיאים לאמר יהוה צוה
את משה לתת לנו נחלה בתוך
אחינו ויתן להם אל פי יהוה
נחלה בתוך אחי אביהם: ויפלו
חבלי מנשה עשרת אלפים מארץ
הגלעד והבשן אשר מעבר
לירדן: כי בנות מנשה נחלו
נחלה בתוך בנו וארץ הגלעד
היתה לבני מנשה הנותרים
אליחם יהושע אם עמדב אחו
עמה לך הזעירה ובראת לך
שם בארץ הפרזי והרפאים
כי אץ לך הר אפרים: ויאמרו
בני יוסף לא ימצא לנו גורל
ורכב ברזל בכל הכנעני הישב
בארץ העמק לאשר בבית שאן
ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל
ויאמר יהושע אל בית יוסף
לאפרים ולמנשה לאמר עם רב
אתה וכח גדול לך לא יהיה לך
גורל אחד: כי הר יהיה לך כי
יער הוא ובערתו והיה לך
תצאותיו מי הורש את הכנעני
כי רכב ברזל לו כי חזק הוא
ויקהל כל עדת בני
ישראל שלה וישכנו שם את
אהל מועד והארץ נכבשה

שלשת הנפת: ולא יכלו בני
מנשה להורישם את הערים
האלה ויואל הכנעני לשבת
בארץ הזאת: והיה כי חזקו
ישראל ויתנו את הכנעני לס
והורש לא הורישו:
וידברו בני יוסף את יהושע לאמר
מדוע נתתה לי נחלה גורל
אחד וחבל אחד ואני עם רב
אשר עד כה ברכני יהוה ויאמר
אליהם יהושע אם עם רב אתה
עלה לך היערה וברתה לך
שם בארץ הפרזי והרפאים
כי אץ לך הר אפרים: ויאמרו
בני יוסף לא ימצא לנו גורל
ורכב ברזל בכל הכנעני הישב
בארץ העמק לאשר בבית שאן
ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל
ויאמר יהושע אל בית יוסף
לאפרים ולמנשה לאמר עם רב
אתה וכח גדול לך לא יהיה לך
גורל אחד: כי הר יהיה לך כי
יער הוא וברתו והיה לך
תצאותיו מי הורש את הכנעני
כי רכב ברזל לו כי חזק הוא
ויקהל כל עדת בני
ישראל שלה וישכנו שם את
אהל מועד והארץ נכבשה

לפניהם: ויותר בני ישראל
אשר לא חלקו את נחלתם
שבעה שבטים: ויאמר יהושע
אל בני ישראל עד אנה אתם
מתרפים לבוא לרשת את הארץ
אשר נתן לכם יהוה אלהי
אבותיכם: הבו לכם שלשה
אנשים לשבט ואשלחם וקמו
והתהלכו בארץ וכתבו אותה
לפי נחלתם ובאו אלי: והתחלקו
אתה לשבעה חלקים והורה
יעמד עלגבולו מנגב ובית
יוסף יעמדו עלגבולם מצפון
ואתם הכתבו את הארץ
שבעה חלקים והבאתם אלי
הנה פה לי כם גורל לפני
לפני יהוה אלהינו: כי אין
חלק ללוים בקרבכם כי כהנת
יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי
שבט המנשה לקחו נחלתם
מעבר לירדן מזרחה אשר
נתן להם משה עבד יהוה:
ויקמו האנשים וילכו: ויצו
יהושע את ההלכים לכתב את
הארץ לאמר לכו והתהלכו
בארץ וכתבו אותה ושובו
אלי ופה אשליך לכם גורל לפני
יהוה בשלה: וילכו האנשים

ויעברו בארץ וכתבוה לערים
לשבעה חלקים על ספר ובאו
אל יהושע אל המחנה שלה:
וישלך להם יהושע גורל בשלה
לפני יהוה ויחלק שם יהושע
את הארץ לבני ישראל במחלקת
כמחלקתם:
ויעל גורל מטה בני בנימן
למשפחתם ויצא גבול גורלם
בין בני יהודה ובין בני יוסף
והיו להם הגבול לפאת צפונה
מן הירדן ועלה הגבול אל כתף
יריחו מצפון ועלה בהר ימה
ותהיה תצאותיו מדבר בית און
ועבר משם הגבול לוזה אל
כתף לוזה נגבה הוא בית אל
וירד הגבול עטרות אדר על
ההר אשר מנגב לבית חורון
ותהי תחתון ותאר הגבול ונסב לפאת
ים נגבה מן ההר אשר על פני
בית חורון נגבה: ותהי תצאותיו
אל קריות בעל הוא קריית
יערים עיר בני יהודה זאת
פאתי ים: ופאת נגבה מקצה
קריית יערים ויצא הגבול ימה
ויצא אל מעין מי נפתוח
וירד הגבול אל קצה ההר אשר
על פני גי בן חנם אשר בעמק

רפאים צפונה וירד גי הנם אל
כתף היבוסי נגבה וירד עין
רגל: ותאר מצפון ויצא עין
שמש ויצא אל גלילות אשר
נכח מעלה אדמים וירד אבן
בהן בן ראובן: ועבר אל כתף
מול הערבה צפונה וירד
הערבתה: ועבר הגבול אל
כתף מית חגלה צפונה והיה
תצאתיו הגבול אל לשון ים
המלח צפונה אל קצה הירדן
נגבה זה גבול נגב: והירדן יגבל
אתו לפאת ירמה ואת נחלת
בני בנימן לגבולתיהם סביב
למשפחתם: והיו הערים למטה
בני בנימן למשפחותיהם: ויהי
ובאה חגלה ועמק קציץ ובית
הערבה וצמרים וצחרים ובית אל
והעיה ועפרה וכפר העמני
והעפני: גבע ערים שתים עשרה
וחצרן: גבעון והרמה
ובארות: והמצפה והכפירה
והמוצה: ורקם ויפתח ולדאלה
וזלע: האלף והיבוסי הוא ירושלים
גבעת קרית ערים ארבע עשרה
ובעריהן זאת נחלת בני בנימן
למשפחתם:
ויצא הגורל השני לשמעון למטה

ותמר המכמרת מצפון ונסב
הגבול מורחה תאנת שלה ועבר
אותו ממזרח ינוחה וירד
מינוחה עטרות ונערתה ופגע
בירחו ויצא הירדן מתפוח
ילך הגבול למה נחל קנה והיו
תצאותיו הימה זאת נחלת מטה
בני אפרים למשפחתם וה ערים
המובדלות לבני אפרים בתוך
נחלת בני מנשה כל הערים
וחצרותיהן ולא הורישו את הכנעני
היושב בגזר וישב הכנעני בקרב
אפרים עד היום הזה והי למס
עבד
ויהי הגורל
למטה מנשה כי הוא בכור יוסף
למכיר בכור מנשה אבי הגלעד
כי הוא היה איש מלחמה ויהי
לו הגלעד והבשן ויהי לבני
מנשה הנותרים למשפחתם
לבני אביעזר ולבני חלק ולבני
אשריאל ולבני שכם ולבני חפר
ולבני שמידע אלה בני מנשה
בן יוסף הזכרים למשפחתם
ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן
מכיר בן מנשה לא היו לו
בנים כי אם בנות ואלה שמות
בנותיו מחלה ונעה חגלה מלכה
ותרצה ותקבנה לפני אלעזר

הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני
הנשיאים לאמר יהוה צוה
את משה לתת לנו נחלה בתוך
אחינו ויתן להם אל פי יהוה
נחלה בתוך אחי אביהן ויפל
חבלי מנשה עשרה לבד מארץ
הגלעד והבשן אשר מעבר
לירדן כי בנות מנשה נחלו
נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד
היתה לבני מנשה הנותרים
ויהי גבול מנשה מאשר
המכמרת אשר על פני שכם
והלך הגבול אל הימין אל ישבי
עין תפוח למנשה היתה ארץ
תפוח ותפוח אל גבול מנשה
לבני אפרים ורד הגבול נחל
קנה נגבה לנחל ערים האלה
לאפרים בתוך ערי מנשה
וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי
תצאותיו הימה נגבה לאפרים
ולצפונה למנשה ויהי הים
גבולו ובאשר יפגעון מצפון
וביששכר ממזרח והי למנשה
ביששכר ובאשר בית שאן
ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת
ישבי דאר ובנותיה ואת ישבי
עין דר ובנותיה ואת ישבי תענך
ובנותיה ואת ישבי מגדו ובנותיה
שלשת הנפת הלא יכלו בני
מנשה להורש את הערים
האלה וילאל הכנעני לשבת
בארץ הזאת ויהי כי חזקו
ישראל ויתנו את הכנעני לס
והורש לא הורישו
וידברו בני יוסף את יהושע לאמר
מדוע נתתה לי נחלה גורל
אחד וחבל אחד ואני עם רב
אשר עד כה ברכני יהוה עד
אליקים יהושע אם עם רב אתה
עלה לך היערה וברארת לך
שם בארץ הפרזי והרפאים
כי אץ לך הר אפרים והיה לך
בני יוסף לא ימצא לנו חבל
ורכב ברזל בכל הכנעני הישב
בארץ העמק לאשר בבית שאן
ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל
ויאמר יהושע אל בית יוסף
לאפרים ולמנשה לאמר עם רב
אתה וכח גדול לך לא יהיה לך
גורל אחד כי הר יהיה לך כי
יער הוא וברארתו והיה לך
הצאותיו כי תורישנו את הכנעני
כי רכב ברזל לו כי חזק הוא
ויקהל כל עדת בני
ישראל שלה וישכנו את
אהל מועד והארץ נכבשה

מפניהם ויותרו בבני ישראל
אשר לא חלקו את נחלתם
ויאמר יהושע אל בני ישראל
עד אנה אתם
רפים לבוא לרשת את הארץ
אשר נתן לכם יהוה אלהי
אבותיכם הבו לכם שלשה
אנשים לשבט ואשלחם וקמו
והתהלכו בארץ וכתבו אותה
כמו נחלתם ובאו אלי והתחלקו
אתה לשבעה חלקים והוה
עמד לי גבולו מנגב וגורל
יוסף יעמדו על גבולם מצפון
אתם תכתבו את הארץ
שבעה חלקים והבאתם אלי
הנה הרמתי לכם גורל פה
לפני יהוה אלהינו כי אין
חלק ללוים בקרבכם מובחת
יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי
שבט המנשה לקחו נחלתם
מעבר לירדן מזרחה אשר
נתן להם משה עבד יהוה
וקמו האנשים וילכו ויצו
יהושע את ההלכים לכתב את
הארץ לאמר לכו והתהלכו
בארץ וכתבו אותה ושובו
אלי ופה אשליך לכם גורל לפני
יהוה בשלה וילכו האנשים
ויעברו בארץ ויכתבוה לערים
לשבעה חלקים על ספר ויבאו
אל יהושע אל המחנה שלה
ויטל להם יהושע גורל בשלה
לפני יהוה ויחלק שם יהושע
את הארץ לבני ישראל במחלקתם
ויעל גורל מטה בני בנימן
למשפחתם ויצא גבול גורלם
בין בני יהודה ובין בני יוסף
ויהי להם הגבול לפאת צפונה
מן הירדן ועלה הגבול אל כתף
יריחו מצפון ועלה בהר ומה
תצאתו הבה בן אות הארץ
שבעה חלקים והבאתם אלי
הנה פה אתי לכם גורל פה
לפני יהוה אלהינו ופנו משם האנשים
וילכו אל הבה לרשם את הארץ
לאמר לכו והתהלכו בארץ
וכתבו אותה ושובו אלי
ואשליך לכם גורל פה לפני
יהוה בשלה
ויעל גורל בני בנימן
למשפחתם ויצא גבולם
בין יהודה ובין בני יוסף
ויהי גבולם מצפון
ועלה הגבול אל כתף יריחו
מצפון ועלה בהר
ותצאתו מדבר בית און
ועבר משם הגבול לוז אל
כתף לוז נגבה הוא בית אל
וירד הגבול עטרות אדר על
ההר אשר מנגב לבית חורון
ותחתון ותאר הגבול ונסב לפאת
ים נגבה מן ההר אשר על פני
בית חורון נגבה והיה תצאותיו
אל קריית בעל הוא קריית
יערים עיר בני יהודה זאת
פאת ים ופאת נגבה מקצה
קריית יערים ויצא הגבול ומה
ויצא אל מעין מי נפתוח
וירד הגבול אל קצה ההר אשר
על פני גי בן הנם אשר בעמק
רפאים צפונה וירד גי הנם אל
כתף היבוסי נגבה וירד עין
רגל ותאר מצפון ויצא עין
שמש ויצא אל גלילות אשר
נכח מעלה אדמים וירד אבן
בהן בן ראובן ועבר אל כתף
מול הערבה צפונה וירד
הערבה ועבר הגבול אל
כתף בית חגלה צפונה והיה
תצאותיו הגמל אל לשון ים
המלח צפונה אל קצה הירדן
נגבה זה גבול נגב והירדן יגבל
אתו לפאת קדמה זאת נחלת
בני בנימן לגבולתיה סביב
למשפחתם והיו הערים למטה
בני בנימן למשפחותם וירחו
ובית חגלה ועמק קציץ ובית
הערבה וצמרים ומית אל והעיים
והמרה ועפרה וכפר העמני
והמרה ועפרה ערים שתים עשרה
והעפני וגבע ערים שתים עשרה
וחצרותיהן גבעון והרמה
ובארות והמצפה והכפירה
והמוצעה ורקם וירפאל והראלה
ועלע האלף והיבוסי הוא ירושלים
גבעת קרית ערים ארבע עשרה
וחצרותיהן זאת נחלת בני בנימן
למשפחתם
ויצא הגורל השני לשמעון למטה

בני שמעון למשפחותם
ויהי נחלתם בתוך נחלת
בני יהודה׃ ומהי להם בעתלתם
באר שבע ושבע ומולדה׃
וחצר שועל ובלה ועצם
ואלתולד ובתול וחרמה׃
וצקלג ובית המרכבות וחצר
סוסה׃ ובית לבאות ושרוחן
ערים שלש עשרה וחצריהן
עין רמון ועתר ועשן ערים
ארבע וחצריהן׃ כל החצרים
אשר סביבות הערים האלה
עד בעלת באר רמת נגב
זאת נחלת מטה בני שמעון
למשפחתם׃ מחבל
בני יהודה נחלת בני שמעון
כי היה חלק בני יהודה רב
מהם ויתנחלו בני שמעון בתוך
נחלתם׃
ויעל הגורל השלישי לבני
זבולן למשפחתם ויהי גבול
נחלתם עד שריד׃ ועלה
גבולם ים ומרעלה ופגע
בדבשת ופגע אל הנחל
אשר על פני יקנעם ושב
משרק קדמה מזרחה
השמש על גבול כסלות
תבור ויצא אל הדברת ועלה

יפיע ומשם עבר קדמה
מזרחה גתה חפר עתה קצין
ויצא רמון הכתאר
הנעה׃ ונסב אתו הגבול
מצפון חנתון והיו תצאותיו
גי יפתחאל וקטת ונהלל
ושמרון וידאלה ובית לחם
ערים שתים עשרה וחצריהן
זאת נחלת בני זבולן למשפ
לבני יששכר למשפחותם׃
ויהי גבולם יזרעאלה והכסלות
ושונם׃ וחפרים ושאון ואנחרת
והרבית וקשיון ואבץ׃ ורמת
ועין גנים ועין חדה ובית
פצץ׃ ופגע הגבול בתבור
ושחצומה ובית שמש והיו
תצאות גבולם הירדנה ערים
שש עשרה וחצריהן׃ זאת
נחלת מטה בני יששכר
למשפחתם הערים וחצריהן

ויצא הגורל החמישי למטה
בני אשר למשפחתם׃ ויהי
גבולם חלקת וחלי ובטן
ואכשף ואלמלך ועמעד

ומשאל ופגע בכרמל
ובשיחור לבנת׃ ושב
השמש בית דגון ופגע בזבולן
ובגי יפתחאל צפונה בית
העמק ונעיאל ויצא אל
כבול משמאל׃ ועברון ורחב
וחמון וקנה עד צידון רבה
ושב הגבול הרמה ועד עיר
מבצר צר ושב הגבול חוסה
והיו תצאותיו חבלה מחל
אכזיבה׃ ועמה ואפק ורחב
ערים עשרים ושתים וחצריהן
זאת נחלת מטה בני אשר
למשפחתם הערים האלה
וחצריהן׃
לבני נפתלי יצא הגורל הרביעי
הששי לבני נפתלי
למשפחתם׃ ויהי גבולם
מחלף מאלון בצענים
ואדמי הנקב ובנאל עד לקום
ויהי תצאותיו הירדנה׃ ושב הגבול
לאזנות תבור ויצא משם
חוקקה׃ ופגע בזבולן מנגב
ובאשר פגע בים ביהודה
הירדן מזרח השמש׃ ועיר
המבצר הצדים צר׃ וחמת
רקת וכנרת׃ ואדמה והרמה ועיר
קדש ואדרעי ועין חצור

ויראון ומגדל אל חרם ובית
ענת ובית שמש ערים תשע
עשרה וחצריהן׃ זאת נחלת
מטה בני נפתלי למשפחתם
הערים וחצריהן׃
ויתן בני דן למשפחתם יצא
הגורל השביעי לבני דן׃ גבול
נחלתם צרעה ואשתאול ועיר
שמש׃ ושעלבין ואילון ותלה
ואילון ותמנתה ועקרון׃ ואלתקה
גבתון ובעלת׃ ויתר ובני ברק
וגת רמון׃ ומי הירקון והרקון
עם הגבול מול יפו׃ ויצא גבול
בני דן מהם ויעלו בני דן
וילחמו עם לשם וילכדו אותה
ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה
וישבו בה׃ ויקראו ללשם דן
כשם דן אביהם׃ זאת נחלת
מטה בני דן למשפחתם
הערים האלה וחצריהן׃
ויכלו לנחל את הארץ לגבולתיה
ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם׃ על פי
יהוה נתנו לו את העיר אשר
שאל את תמנת סרח בהר
אפרים׃ ויבנה את העיר וישב
בה׃ אלה הנחלות אשר נחלו
אלעזר הכהן ויהושע בן נון
ראשי האבות לבני
ישראל בגורל בשלה׃ לפני יהוה
פתח אהל מועד וכלו מחלק
את הארץ׃
ויברר יהוה אל יהושע לאמר׃
דבר אל בני ישראל לאמר
תנו לכם את ערי המקלט
אשר דברתי אליכם ביד משה׃
לנוס שמה׃ כל
מכה נפש בשגגה ולא ומלט
ביד גאל הדם׃ עד עמדו לפני
העדה׃
ויגשו ראשי אבות הלוים אל
אלעזר הכהן ואל יהושע בן
נון ואל ראשי אבות המטות
לבני ישראל׃ וידברו אליהם
בשלה׃ בארץ כנען לאמר׃ יהוה
צוה ביד משה׃ לתת לנו ערים
לשבת׃ ומגרשיהן׃ לבהמתנו׃
ויתנו בני ישראל ללוים
מנחלתם׃ על פי יהוה׃ את
הערים האלה׃ ואת מגרשיהן׃
ויצא הגורל למשפחות הקהתי
ויהי לבני אהרן הכהן׃ מן הלוים
ממטה יהודה׃ וממטה שמעון ומן
ומטה בנימן׃ בגורל׃ ערים
שלש עשרה׃ ולבני
קהת הנותרים ממשפחות
אפרים׃ וממטה דן׃ ומן חצי

היא המכון׃ ערי הוהה׃ ומינבר
לוים׃ ידיהם מרחה׃ נתנו את
בעד במדבר׃ במישר׃ ממטה
ראובן׃ ואת׃ ראמת בגלעד
ממטה גד׃ ואת גולן בבשן
ממטה מנשה׃ אלה היו ערי
המועדה׃ לכל בני ישראל׃ ולגר
הגר בתוכם׃ לנוס שמה׃ כל
מכה נפש בשגגה׃ ולא ימות
ביד גאל הדם׃ עד עמדו לפני
העדה׃
ויגשו ראשי אבות הלוים אל
אלעזר הכהן׃ ואל יהושע בן
נון׃ ואל ראשי אבות המטות
לבני ישראל׃ וידברו אליהם
בשלה׃ בארץ כנען׃ לאמר׃ יהוה
צוה ביד משה׃ לתת לנו ערים
לשבת׃ ומגרשיהן׃ לבהמתנו׃
ויתנו בני ישראל׃ ללוים׃
מנחלתם׃ את הערים האלה׃ ואת מגרשיהן׃
ויצא הגורל למשפחות הקהתי
ויהי לבני אהרן הכהן׃ מן הלוים
ממטה יהודה׃ וממטה שמעון׃ ומן
ומטה בנימן׃ בגורל׃ ערים
שלש עשרה׃ ולבני
קהת הנותרים ממשפחות
אפרים׃ וממטה דן׃ ומן חצי

בני שמעון למשפחותם
ויהי נחלתם בתוך נחלת
בני יהודה ויהי להם בנחלתם
באר שבע ושבע ומולדה
וחצר שועל ובלה ועצם
ואלתולד ובתול וחרמה
וצקלג ובית המרכבות וחצר
סוסה ובית לבאות ושרוחן
ערים שלש עשרה וחצריהן
עין רמון ועתר ועשן ערים
ארבע וחצריהן וכל החצרים
אשר סביבות הערים האלה
עד בעלת באר ראמת נגב
זאת נחלת מטה בני
שמעון למשפחתם מחבל
בני יהודה נחלת בני שמעון
כי חלק בני יהודה רב
מהם וינחלו בני שמעון בתוך
נחלתם
ויעל הגורל השלישי לבני
זבולן למשפחתם ויהי גבול
נחלתם עד שרוד ועלה
גדלה מרעלה ופגע
בדבשת ופגע אל הנחל
אשר על פני יקנעם ושב
משרוד קדמה מזרחה
השמש עד גבול כסלות
תבור ויצא אל הדברת ועלה

ומשאל ופגע בכרמל המערבי
ובשיחור לבנת ושב מזרחה
השמש בית דגון ופגע בזבולון
ובגי יפתחאל צפונה בית
העמק ונעיאל ויצא אל
כבול משמאל ועברון ועזרון
וחמון וקנה עד צידון הגדולה
ושב הגבול הרמה ועד מצר
מבצר צר ושב הגבול חוסה
ויהיו תצאותיו חבלה מחבל
אכזיבה ועמה ואפק ורחב
עשרים ועשרים ושתים ערים
ואת נחלת מטה בני אשר
למשפחתם הערים האלה
וחצריהן
לשישי יצא הגורל הרביעי
לבני יששכר למשפחותם
ויהי גבולם יזרעאלה והכסלות
ושונם וחפרים ושיאון ואנחרת
והרבית וקשיון ואבץ ורמת
ועין גנים ועין חדה ובית
פצץ ופגע הגבול בתבור
ושחצומה ובית שמש והיו
תצאות גבולם הירדן ערים
ששה עשרה וחצריהן זאת
נחלת מטה בני יששכר
למשפחתם הערים וחצריהן

ויצא הגורל החמישי למטה
בני אשר למשפחותם ויהי
גבולם חלקת וחלי ובטן
ואכשף ואלמלך ועמעד

ומשאל ופגע בכרמל המערבי
ובשיחור לבנת ושב מזרחה
השמש בית דגון ופגע בזבולון
ובגי יפתחאל צפונה בית
העמק ונעיאל ויצא אל
כבול משמאל ועברון ועזרון
וחמון וקנה עד צידון הגדולה
ושב הגבול הרמה ועד מצר
מבצר צר ושב הגבול חוסה
ויהיו תצאותיו חבלה מחבל
אכזיבה ועמה ואפק ורחב
עשרים ועשרים ושתים ערים
ואת נחלת מטה בני אשר
למשפחתם הערים האלה
וחצריהן
לבני נפתלי יצא הגורל
הששי לבני נפתלי
למשפחתם ויהי גבולם
מחלף מאלון בצענים
ואדמי הנקב יבנאל עד לקי
ויהי תצאותיו הירדן ושב הגבול
למה אזנות תבור ויצא משם
חוקקה פגע בזבולון מנגב
ובאשר פגע במשר יהודה
הירדן מזרח השמש ועד
מבצר הצדים ערי חמת
ורקת וכנרת ואדמה והרמה ועד
ורקד וארעי ועין חצור

ראשי האבות למטות בני
ישראל בגורל בשלח לפני יהוה
פתח אהל מועד ויכלו מחלק
את הארץ
וידבר יהוה אל יהושע לאמר
דבר אל בני ישראל לאמר
תנו לכם את ערי המקלט
אשר דברתי אליכם ביד משה
לנוס שמה רוצח מכה נפש
בשגגה בבלי דעת והיו לכם
למקלט מגאל הדם זכר אל
אחת מהערים האלה ועמד
פתח שער העיר ודבר באזני
זקני העיר ההוא את דבריו
ואספו אתו העירה אליהם
ונתנו לו מקום וישב עמם
וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא
יסגרו את הרצח בידו כי בבלי
דעת הכה את רעהו ולא שנא
הוא לו מתמול שלשום וישב
בעיר ההיא עד עמדו לפני
העדה למשפט עד מות הכהן
הגדול אשר יהיה בימים ההם
אז ישוב הרצח ובא אל עירו
ואל ביתו אל העיר אשר נס
משם
ויקדישו את קדש
בגליל בהר נפתלי ואת שכם
בהר אפרים ואת קרית ארבע

היא חברון בהר יהודה ומעבר
לירדן יריחו מזרחה נתנו את
בצר במדבר במישר ממטה
ראובן ואת ראמת בגלעד
ממטה גד ואת גולן בבשן
ממטה מנשה אלה הן עדי
המועדה לכל בני ישראל ולגר
הגר בתוכם לנוס שמה כל
מכה נפש בשגגה ולא ימות
ביד גאל הדם עד עמדו לפני
העדה
ויגשו ראשי אבות הלוים אל
אלעזר הכהן ואל יהושע בן
נון ואל ראשי אבות המטות
לבני ישראל וידברו אליהם
בשלה בארץ כנען לאמר יהוה
צוה ביד משה לתת לנו ערים
לשבתו וגרשיהן לבהמתנו
ויתנו בני ישראל לוים
מנחלתם אל פי יהוה את
הערים האלה ואת מגרשיהן
ויצא הגורל למשפחות הקהתי
ויהי לבני אהרן הכהן מן הלוים
ממטה יהודה וממטה שמעון ומן
וממטה בנימן בגורל ערים
שלש עשרה ולבני
קהת הנותרים ממשפחות מטה
אפרים וממטה דן ומן חצי מטה

מנשה בגורל ערים עשר:
ולבני גרשון ממשפחות
מטות יששכר וממטה אשר
וממטה נפתלי ומחצי מטה
מנשה בבשן בגורל ערים שלש
עשרה: לבני מרדי
למשפחתם ממטה ראובן
וממטה גד וממטה זבולן
ערים שתים עשרה:
ויתנו בני ישראל ללוים את
הערים האלה ואת מגרשיהן
כאשר עוה יהוה ביד משה
בגורל: ויתנו ממטה
בני יהודה וממטה בני שמעון
את הערים האלה אשר
יקרא אתהן בשם: ויהי לבני
אהרן ממשפחות הקהתי
מבני לוי כי להם היה הגורל
ראושנה: ותתנו להם את
קרית ארבע אבי הענק היא
חברון בהר יהודה ואת מגרשה
סביבתיה: ואת שדה העיר
ואת חצרה נתנו לכלב בן יפנה
באחזתו: ולבני אהרן
הכהן נתנו את עיר מקלט
הדם את חברון ואת מגרשה
ואת לבנה ואת מגרשה ואת
ידיר ואת מגרשה ואת

אשתמע ואת מגרשה ואת
חלן ואת מגרשה ואת דבר
ואת מגרשה ואת עין ואת
מגרשה ואת יטה ואת מג
מגרשה את בית שמש ואת
מגרשה ערים תשע מאת שני
השבטים האלה:
וממטה בנימין את גבעון ואת
מגרשה את גבע ואת מגרשה
את ענתות ואת מגרשה ואת
עלמון ואת מגרשה ערים
ארבע כל ערי בני אהרן הכהנים
שלש עשרה ערים
ולמשפחות בני קהת
הלוים הנותרים מבני קהת
ויהי ערי גורלם ממטה אפרים
ויתנו להם את עיר מקלט הרצח
את שכם ואת מגרשה בהר
אפרים ואת גזר ואת מגרשה
ואת קבצים ואת מגרשה ואת
בית חורון ואת מגרשה ערים
ארבע: וממטה דן את
אלתקא ואת מגרשה את
גבתון ואת מגרשה: את
אילון ואת מגרשה את גת
רמון ואת מגרשה ערים
ארבע ומחצית
מטה מנשה את תענך ואת

מגרשה ואת גת רמון ואת מגר
ערים שתים כל ערים עשר
ומגרשיהן למשפחות בני קהת
הנותרים: ולבני גרשון
ממשפחות הלוים מחצי
מטה מנשה את ערי מקלט
את גולן בבשן ואת מגרשה
בעשתרה ואת מגרשה ערים שתים
וממטה יששכר את קישיון ואת
מגרשה את דברת ואת מגרשה
את ירמות ואת מגרשה את עין
גנים ואת מגרשה ערים ארבע
ומטה אשר את משאר
ואת מגרשה את עבתון ואת
מגרשה: את חלקת ואת מגרשה
ואת רחב ואת מגרשה ערים
ארבע: ומטה נפתלי
את עיר מקלט הרצח את קדש
בגליל ואת מגרשה ואת חמון
ואת מגרשה ואת קרתן
ואת מגרשה ערים שלש
ערי הגרשני למשפחתם שלש
עשרה ערים ומגרשיהן:
ולמשפחות בני מררי
הלוים הנותרים מאת מטה זבולן
את יקנעם ואת מגרשה את
קרתה את מגרשה את דימנה
ואת מגרשה את נהלל ואת

מגרשה ערים ארבע:
ומטה גד את עיר
מקלט הרצח את רמת
בגלעד ואת מגרשה ואת
מחנים ואת מגרשה: את
חשבון ואת מגרשה את
יעזר ואת מגרשה כל ערים
ארבע: כל הערים לבני
מררי למשפחתם הנותרים
ממשפחות הלוים ויהי גורלם
ערים שתים עשרה: כל
ערי הלוים בתוך אחזת בני
ישראל ערים ארבעים ושש
שמנה ומגרשיהן: ההלעה
הערים האלה עיר
ומגרשיה סביבתיה כן לכל
הערים האלה: ויתן
יהוה לישראל את כל הארץ
אשר נשבע להתן לאבותם
וירשוה וישבו בה: ויניח יהוה
להם מסביב ככל אשר נשבע
לאבותם ולא עמד איש
מפניהם מכל אויביהם את כל
אויביהם נתן יהוה בידם: לא
נפל דבר מכל הדבר הטוב
אשר דבר יהוה אל בית ישראל
הכל בא:
אז קרא יהושע לראובני

ולגדי ולחצי מטה מנשה:
ויאמר אליהם אתם שמרתם
את כל אשר צוה אתכם
משה עבד יהוה ותשמעו
בקולי לכל אשר צויתי
אתכם: לא עזבתם את אחיכם
זה ימים רבים עד היום הזה
ושמרתם את משמרת מצות
יהוה אלהיכם: ועתה הניח
יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר
דבר להם ועתה פנו ולכו
לכם לאהליכם אל ארץ
אחוזתכם אשר נתן לכם
משה עבד יהוה בעבר הירדן
רק שמרו מאד לעשות את
המצוה ואת התורה אשר
צוה אתכם משה עבד יהוה
לאהבה את יהוה אלהיכם
וללכת בכל דרכיו ולשמר
מצותיו ולדבקה בו ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם
ויברכם יהושע וישלחם וילכו
אל אהליהם:
ולחצי שבט המנשה נתן
משה בבשן ולחצי נתן
יהושע עם אחיהם מעבר
הירדן ימה גם כי שלחם
יהושע אל אהליהם ויברכם

ויאמר אליהם לאמר בעצבים
רבים שובו אל אהליכם ומקנה
רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת
ובברזל ובשני רבות מאד
חלקו שלל איביכם עם אחיכם:

וישבו וילכו בני ראובן ובני גד
וחצי שבט המנשה מאת בני
ישראל משלה אשר בארץ
כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל
ארץ אחזתם אשר נאחזו בה
על פי יהוה ביד משה: ויבאו א
גלילות הירדן אשר בארץ כנען
ויבנו בני ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה שם מזבח על
הירדן מזבח גדול למראה:
וישמעו בני ישראל לאמר הנה
בנו בני ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה את המזבח אל
מול ארץ כנען אל גלילות
הירדן אל עבר בני ישראל:
וישמעו בני ישראל ויקהלו
כל עדת בני ישראל שלה לעלות
עליהם לצבא:
וישלחו בני ישראל אל בני
ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט
המנשה אל ארץ הגלעד את
פינחס בן אלעזר הכהן

ויעשרה נשׁ אוֹם עמן נשׁיא
אחר נשיא אחר לבית אב
לכל מטות ישׂראל ואיש
ראשׁ בית אבותם המה
לאלפי ישׂראל ויבאו אל בני
ראובן ואל בני גד ואל חצי
שבט מנשה אל ארץ הגלעד
וידברו אתם לאמר כה אמרו
כל עדת יהוה מה המעל הזה
אשר מעלתם באלהי ישׂראל
לשוב היום מאחרי יהוה
בבנותכם לכם מזבח למרדכם
היום ביהוה: המעט לנו
את עון פעור אשר לא הטהרנו
ממנו עד היום הזה והי הנגף
בעדת יהוה: ואתם תשבו
היום מאחרי יהוה והיה אתם
תמרדו היום ביהוה ומחר אל
כל עדת ישׂראל יקצף: ואך
אם טמאה ארץ אחזתכם
עברו לכם אל ארץ אחזת
יהוה אשר שכן שם משכן
יהוה והאחזו בתוכנו וביהוה
אל תמרדו ואתנו אל תמרדו
בבנתכם לכם מזבח מבל עדי
מזבח יהוה אלהינו: הלוא עכן
בן זרח מעל מעל בחרם ועל
כל עדת ישׂראל היה קצף והוא

איש אחד לא גוע בעונו:

ויענו בני ראובן ובני גד
וחצי שבט המנשה וידברו
את ראשי אלפי ישׂראל
אל אלהים יהוה אל אלהים
יהוה הוא ידע וישׂראל הוא
ידע אם במרד ואם במעל
ביהוה אל תושיענו היום
הזה: לבנות לנו מזבח לשוב
מאחרי יהוה ואם להעלות
עלה ומנחה ואם לעשות
עלה ובחי שלמים יהוה הוא
יבקש זאם לא מדאגה מדבר
עשינו את זאת לאמר מחר
יאמרו בניכם לבנינו לאמר
מה לכם וליהוה אלהי ישׂראל
מנשה ויסבו בני ראובן ובני גד
פינחס בן אלעזר הכהן אל בני
ראובן ואל בני גד ואל בני
מנשה ארצה גלעד מן בשלח
יהוה אשר לא מעלתם בו
המעל הזה או העלתם את
ישׂראל מיד יהוה: ויעזבו
בן אלעזר הכהן והנשאים
מאת בני ראובן ומאת בני גד
מארץ הגלעד אל ארץ כנען
אל בני ישׂראל וישיבו אתם
דבר: ויטב הדבר בעיני בני

יאמרו בניכם מחר לבנינו אין
לכם חלק ביהוה: ונאמר אם
כי נאמר אלינו ואל דרתינו
מחר ואמרנו ראו את תבנית
מזבח יהוה אשר עשו אבותינו
לא לעולה ולא לזבח כי עד
בינינו ובינכם: חללה לנו
ממנו למרד ביהוה ולשוב היום
מאחרי יהוה לבנות מזבח
לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח
יהוה אלהינו אשר לפני משכנו

וישמע פינחס הכהן ונשיאי
העדה ורא שי אלפי ישׂראל
אשר אתו את הדברים אשר
דברו בני ראובן ובני גד
וייטב בעיניהם: ויברך
פינחס בן אלעזר הכהן אל בני
ראובן ואל בני גד ואל בני
מנשה תיום ידענו כי בתוכנו
יהוה אשר לא מעלתם בו
המעל הזה אז הצלתם את
בני ישׂראל מיד יהוה: ויעזבו
בן אלעזר הכהן והנשאים
מאת בני ראובן ומאת בני גד
מארץ הגלעד ארצה כנען
אל בני ישׂראל וישיבו אתם
דבר: ויטב הדבר בעיני בני

ישׂראל ויברכו אלהים בני
ישׂראל ולא אמרו לעלות
עליהם לצבא לשחת את הארץ
אשר בני ראובן ובני גד ישבים
בה: ויקרא בני ראובן ובני גד
למזבח כי עד הוא בינינו
כי יהוה האלהים:
ויהי מימים רבים אחרי אשר
הניח יהוה לישׂראל מכל
אויביהם מסביב ויהושע זקן
בא בימים: ויקרא יהושע לכל
ישׂראל לזקניו ולראשיו
ולשפטיו ולשטריו ויאמר
אליהם אני זקנתי בא בימים
ואתם ראיתם את כל אשר
עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים
האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם
הוא הנלחם לכם: ראו השלתי
לכם את הגוים הנשארים האלה
אתכם ותתה נחלה לשבטיכם מן
הירדן וכל הגוים אשר הכרתי
והים הגדול מבוא השמש:
ויהוה אלהיכם הוא יהדפם
מפניכם והורש אתם מלפניכם
וירשתם את ארצם כאשר
דבר יהוה אלהיכם לכם: וחזקתם
מאד לשמר ולעשות את כל
הכתוב בספר תורת משה

לבלתי סור ממנו ימין ושמאול
ושמאול: לבלתי בא בגוים
האלה הנשארים האלה אתכם
ובשם אלהיהם לא תזכירו
ולא תשביעו ולא תעבדום
ולא תשתחוו להם: כי אם
ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר
עשיתם עד היום הזה: ויורש
יהוה מפניכם גוים גדלים
ועצומים ואתם לא עמד איש
בפניכם עד היום הזה: איש
אחד מכם ירדף אלף מנהם
אלהיכם הוא הנלחם לכם
כאשר דבר לכם: ונשמרתם
מאד לנפשתיכם לאהבה
את יהוה אלהיכם: כי אם
שוב תשובו ודבקתם בשאר
הגוים האלה הנשארים האלה
אתכם והתחתנתם בהם
ובאתם בהם והם בכם: ודעו
תדעו כי לא לוסיף יהוה
אלהיכם להורישׁ את הגוים
האלה מלפניכם והיו לכם
לפח ולמוקש ולשוט בצדיכם
ובצנינים בעיניכם
עד אבדכם מעל האדמה
הטובה הזאת אשר נתן
לכם יהוה אלהיכם: והנה

אנכי הולך היום בדרך כל
הארץ וידעתם בכל לבבכם
ובכל נפשכם כי לא נפל דבר
אחד מכל הדברים הטובים
אשר דבר יהוה אלהיכם
הכל באו לכם לא נפל ממנו
דבר אחד: והיה כאשר בא
עליכם כל הדבר הטוב אשר
דבר יהוה אלהיכם אליכם כן
יביא יהוה עליכם את כל הדבר
הרע עד השמידו אותכם
מעל האדמה הטובה הזאת
אשר נתן לכם יהוה אלהיכם
בעברכם את ברית יהוה
אלהיכם אשר צוה אתכם
והלכתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם
וחרה אף יהוה בכם ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטובה
אשר נתן לכם:
ויאסף יהושע את כל שבטי
ישׂראל שכמה ויקרא לזקני
ישׂראל ולראשיו ולשפטיו
ולשטריו ויתיצבו לפני
האלהים: ויאמר יהושע אל
כל העם כה אמר יהוה אלהי
ישׂראל בעבר הנהר ישבו
אבותיכם מעולם תרח אבי

אבותיכם ואבי נחור ויעבדו
אלהים אחרים ואקח את
אביכם את אברהם מעבר
הנהר ואולך אתו בכל ארץ
כנען וארב את זרעו ואתן
לו את יצחק ואתן ליעקב
את עשו ואתן לעשו את הר
שעיר לרשת
אותו ויעקב ובניו ירדו
מצרים ואשלח את משה
ואת אהרן ואגף את מצרים
כאשר עשיתי בקרבו ואחר
הוצאתי אתכם ואוצא את
אבותיכם ממצרים ותבאו
הימה ורדפו מצרים אחרי
אבותיכם ברכב ובפרשים
ים סוף ויצעקו אל יהוה
וישם מאפל בינכם ובין
המצרים ובא עליו את הים
ויכסהו ותראינה עיניכם
את אשר עשיתי במצרים
ותשבו במדבר ימים רבים
ואבאה אתכם אל ארץ האמרי
הישבים בעבר הירדן וילחמו
אתכם ואתן אותם בידכם
ותירשו את ארצם ואשמידם
מפניכם וקום בלק בן צפור
מלך מואב וילחם בישראל

וישלח ויקרא לבלעם בן
בעור לקלל אתכם ולא אבתי
לשמע לבלעם ויברך ברוך
אתכם ואצל אתכם מידו
ותעברו את הירדן ותבאו
אל יריחו וילחמו בכם בעלי
יריחו האמרי והפרזי והכנעני
והחתי והגרגשי החוי והיבוסי
ואתן אותם בידכם ואשלח
לפניכם את הצרעה ותגרש
אותם מפניכם שני מלכי האמרי
לא בחרבך ולא בקשתך
ואתן לכם ארץ אשר לא
יגעת בה וערים אשר לא
בנותם ותשבו בהם כרמים
וזיתים אשר לא נטעתם
אתם אכלים ועתה יראו
את יהוה ועבדו אתו בתמים
ובאמת והסירו את אלהים
אשר עבדו אבותיכם בעבר
הנהר ובמצרים ועבדו את
יהוה ואם רע בעיניכם
לעבד את יהוה בחרו לכם
היום את מי תעבדון אם
את אלהים אשר עבדו אבותיכם
אשר בעבר הנהר ואם את
אלהי האמרי אשר אתם
ישבים בארצם ואני וביתי

נעבד את יהוה: ויען
העם ויאמר חלילה לנו מעזב
את יהוה לעבד אלהים אחרים
כי יהוה אלהינו הוא המעלה
אתנו ואת אבותינו מארץ
מצרים מבית עבדים ואשר
עשה לעינינו את האתות
הגדלות האלה וישמרנו בכל
הדרך אשר הלכנו בה ובכל
העמים אשר עברנו בקרבם
ויגרש יהוה את כל העמים
ואת האמרי ישב הארץ
מפנינו גם אנחנו נעבד את
יהוה כי הוא אלהינו: ויאמר
יהושע אל העם לא תוכלו
לעבד את יהוה כי אלהים
קדשים הוא אל קנא הוא
לא ישא לפשעכם וחטאותיכם
כי תעזבו את יהוה ועבדתם
אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה
אתכם אחרי אשר הטיב לכם:
ויאמר העם אל יהושע לא כי
את יהוה נעבד: ויאמר יהושע
אל העם עדים אתם בכם כי
אתם בחרתם לכם את יהוה
לעבד אותו ויאמרו עדים
ועתה הסירו את אלהי הנכר
אשר בקרבכם והטו את לבבכם

אל יהוה אלהי ישראל: ויאמר
העם אל יהושע את יהוה
אלהינו נעבד ובקולו
נשמע: וכרת יהושע ברית
לעם ביום ההוא וישם לו
חק ומשפט בשכם: ויכתב
יהושע את הדברים האלה
בספר תורת אלהים ויקח
אבן גדולה ויקימה שם תחת
האלה אשר במקדש יהוה:
ויאמר יהושע אל כל העם
הנה האבן הזאת תהיה בנו
לעד כי היא שמעה את כל
אמרי יהוה אשר דבר עמנו
והיתה בכם לעדה פן תכחשון
באלהיכם: וישלח יהושע
את העם איש לנחלתו:

והי אחרי הדברים האלה
ומת יהושע בן נון עבד
יהוה בן מאה ועשר שנים
וקברו אתו בגבול נחלתו
בתמנת סרח אשר בהר
אפרים מצפון להר געש:
ויעבד ישראל את יהוה כל
ימי יהושע וכל ימי
הזקנים אשר האריכו ימים
אחרי יהושע ואשר ידעו

את כל מעשה יהוה אשר
עשה לישראל: ואת עצמות
יוסף אשר העלו בני ישראל
ממצרים קברו בשכם בחלקת
השדה אשר קנה יעקב מאת
בני חמור אבי שכם במאה
קשיטה והיו לבני יוסף
לנחלה: ואלעזר בן אהרן
מת ויקברו אתו בגבעת
פינחס בנו אשר נתן לו
בהר אפרים:

והי אחרי מות יהושע
וישאלו בני ישראל ביהוה
לאמר מי יעלה לנו
הכנעני בתחלה להלחם בו
ויאמר יהוה יהודה יעלה
הנה נתתי את הארץ בידו:
ויאמר יהודה לשמעון אחיו
עלה אתי בגורלי ונלחמה
בכנעני והלכתי גם אני אתך
בגורלך וילך אתו שמעון

ויעל יהודה ויתן יהוה את
הכנעני והפרזי בידם ויכום
בבזק עשרת אלפים איש:
וימצאו את אדני בזק בבזק
וילחמו בו ויכו את הכנעני
ואת הפרזי: וינס אדני בזק
וירדפו אחריו ויאחזו אותו
ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו
ויאמר אדני בזק שבעים מלכים
בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים
היו מלקטים תחת שלחני
כאשר עשיתי כן שלם לי
אלהים ויביאהו ירושלם וימת
שם: וילחמו בני
יהודה בירושלם וילכדו אותה
ויכוה לפי חרב ואת העיר
שלחו באש: ואחרי ירדו בני
יהודה להלחם בכנעני יושב
ההר והנגב והשפלה: וילך
יהודה אל הכנעני היושב
בחברון ושם חברון לפנים
קריית ארבע ויכו את ששי
ואת אחימן ואת תלמי: וילך
משם אל יושבי דבור ושם
דבור לפנים קריתספר: ויאמר
כלב אשר יכה את קריתספר
ולכדה ונתתי לו את עכסה
בתי לאשה: וילכדה עתניאל